

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ -
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
2015
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'
ΤΕΥΧΟΣ 29

ΠΑΡΕΜΒΛΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Π. Παράλιου
ΑΘΗΝΑΣ 118
Αριθμός Αδειας
01
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-0013

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ - ΧΑΝΙΑ

Ἐσταυρωμένος
Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Τζαγκαρόλων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πατριαρχική απόδειξις ἐπί τῷ Ἁγίῳ Πάσχα	3
Πασχάλιον μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας	5
Ἀντιμήνσια καί Εἰλητά τῆς Κρήτης.....	8
Ἡ Σταυροπληρωμένη χαρά	11
Ἀλήθειες πού συχνά ξεχνᾶμε.....	14
Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στήν Ἱερά Μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.....	19
Ἀπό τό Πάθος στήν Ἀνάσταση.....	32
Ἀγωνιῶ... δέν μέ βλέπεις;.....	34
Ὁμιλία τήν 17η Μαρτίου 2015 στήν Ἀρεόπολη Μάνης κατά τήν 194η ἐπέτειο τῆς Ἀνακήρυξης στῆς Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἀπό τόν Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.....	36
Δράσεις καί Γεγονότα	40

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Το παρόν έντυπο είναι έκδοση του Επίσημου Δελτίου
της Εκκλησίας Κρήτης «Απόστολος Τίτος» και διατίθεται δωρεάν.

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.
Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΠΡΩΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΩΜΑΔΑΚΗΣ

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 29, ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015

Ἰδιοκτήτης: Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, κ.κ. Δαμασκηνός.

Ἐπιμέλεια ὕλης - Ὑπεύθυνοι περιοδικοῦ: Πρωτοσύγκελλος Ἄρχιμ. Δαμασκηνός
Λιονάκης, κ. Εὐστράτιος Χατζηδάκης-Θεολόγος, κα Μάρθα Βανδουλάκη-Χημικός.

Φιλολογική Ἐπιμέλεια: κα Στέλλα Περάκη, Φιλόλογος.

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Βιβλιοπωλεῖο I.M.K.A. Τηλ. 28210 27819

Συνδρομή: Προαιρετική.

Ἡλεκτρονική σελιδοποίηση - Ἐκτύπωση: **caithe** Τηλ.: 210-34.76.090

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ + Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ,
ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΜΔΟΞΕΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ συλλειτουργοὶ καὶ τέκνα ἐν
Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χριστὸς Ἄνέστη!

Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ ἐορτά-
ζομεν καὶ ἐφέτος χαρμοσύνως τὴν
Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ ψάλλομεν: «Θανάτου ἐορ-
τάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν,
ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν· καὶ
σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν Αἴτιον» (τρο-
πάριον τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως).

Καὶ ἐνῶ ἡμεῖς χαρμοσύνως ἐορτά-
ζομεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ὡς
πραγματικότητα ζωῆς καὶ ἐλπίδος, πέ-
ριξ ἡμῶν, ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκούομεν τὰς
κραυγὰς καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ θανάτου,
τὰς ὁποίας ἐκτοξεύουν ἐκ πολλῶν ση-
μείων τῆς γῆς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πι-
στεύουν ὅτι δύνανται νὰ λύσουν τὰς
διαφορὰς τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς θα-

νατώσεως τῶν ἀντιπάλων, γεγονὸς τὸ
ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν
ἀπόδειξιν τῆς ἀδυναμίας των. Διότι, διὰ
τῆς προκλήσεως τοῦ θανάτου τοῦ συ-
νανθρώπου, διὰ τῆς ἐκδικητικότητος
κατὰ τοῦ ἐτέρου, τοῦ διαφορετικοῦ, δὲν
βελτιώνεται ὁ κόσμος, οὔτε ἐπιλύονται
τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι,
ἄλλωστε, ὑπὸ πάντων παραδεκτὸν καὶ
ἀναγνωριζόμενον, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπὸ
τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων πάσης
ἐποχῆς, ὅτι τὸ κακὸν νικᾶται διὰ τοῦ
ἀγαθοῦ καὶ οὐδέποτε διὰ τοῦ κακοῦ.

Τὰ προβλήματα ἐπιλύονται ἀληθῶς
διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τῆς τιμῆς
τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου καὶ διὰ τοῦ
σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων του. Καὶ
ἀντιστρόφως, τὰ παντὸς εἶδους προ-
βλήματα δημιουργοῦνται καὶ ὀξύ-
νονται ἐκ τῆς περιφρονήσεως τοῦ
ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῆς κατα-
πατήσεως τῶν δικαίων αὐτοῦ, ἰδιαιτέ-

πως τοῦ ἀδυνάτου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ δύναται νὰ αἰσθάνεται ἀσφαλῆς καὶ ὁ ἰσχυρὸς νὰ εἶναι δίκαιος διὰ νὰ ὑπάρξη εἰρήνη.

Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἀπέδειξε καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἀδυναμίαν τοῦ θανάτου νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ σταθερὰν μεταβολὴν εἰς τὸν κόσμον. Αἱ δημιουργούμεναι διὰ τοῦ θανάτου καταστάσεις εἶναι ἀναστρέψιμοι, διότι, παρὰ τὰ φαινόμενα, εἶναι προσωριναί, δὲν ἔχουν ρίζαν καὶ ἰκμάδα, ἐνῶ ἀοράτως παρῶν εἶναι ὁ πάντοτε νικησας τὸν θάνατον Χριστός.

Ἡμεῖς, οἱ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα μας εἰς Αὐτόν, πιστεύομεν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις προσφέρονται ὑπὸ τοῦ πατήσαντος τὸν θάνατον καὶ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς Αὐτὸν μόνον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν Του ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐλπίζῃ. Ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν Ἀνάστασιν πάντων ἡμῶν, ἡ πίστις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας Του εἰς τὴν ζωὴν μας ὁδηγοῦν εἰς τὴν σωτηρίαν πάντων ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων μας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα,

Τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, εἶναι τὸ κήρυγμα τῆς ζωῆς ἐναντὶ τῆς φθορᾶς τοῦ κόσμου καὶ τῆς περιπετείας τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ εἰς αὐτὸ προσκαλοῦμεν ἀπὸ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡμεῖς ὁ ἐλέω Θεοῦ Προκαθήμενος τῆς ἐν ἀληθείᾳ Ὁρθοδόξου ἀγάπης, πάντα ἄνθρωπον εἰς γνῶσιν καὶ βίωσιν, φρονοῦντες ὅτι μόνον δι' αὐτοῦ θὰ ἐπανευρεθῇ ἡ «κλαπεῖσα» ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης συγχύσεως «ἐλπίς ἡμῶν» καὶ τοῦ κόσμου παντός.

Εἶθε τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως νὰ φωτίζη τὰς καρδίας ὄλων διὰ νὰ χαίρω-

νται ὁμοῦ μετὰ τῶν συνανθρώπων των ἐν ἀγάπῃ, εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἐν τῷ Υἱῷ καὶ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος εἶναι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή.

Αὐτῷ μόνῳ, τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν Κυρίῳ τῆς δόξης, τῷ «ζωῆς κυριεύοντι καὶ θανάτου δεσπόζοντι», τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τοῖς «ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαριζομένῳ», ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐχαριστία. Ἀμήν.

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βιε'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Πασχάλιον Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.

Ἀδελφοί καί Πατέρες, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

Καί πάλι μᾶς ἀξιώνει ὁ Θεός νά ἐορτάσουμε, μᾶς προσκαλεῖ νά βιώσουμε συνειδητά τό Πάσχα, τή μόνιμη αὐτή καί διαρκή διάβαση ἀπό τό θάνατο στή ζωή καί ἀπό τήν ἁμαρτία στή σωτηρία καί μᾶς καλεῖ νά χαιρόμαστε καί νά εὐφραινόμαστε στήν προσδοκία τοῦ αἰωνίου Πάσχα.

Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, τήν ὅποια προσδοκοῦμε καί βιώνουμε καί ὡς εἰκόνα στό φετινό Πάσχα, εἶναι ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στήν ὁποίαν ὅλοι θά συμμετάσχουμε καί θά βιώσουμε τή χαρά τήν ὅποια προγεύθηκαν τόσο οἱ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὅσο καί οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ὅσιοι καί οἱ Μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ζοῦσαν καθημερινά

μέσα στήν προσδοκία τῆς τέλει γνῶσης τοῦ Θεοῦ.

Ἡ χαρακτηριστική αὐτή προφητική ἔκφραση, «ἡμέρα Κυρίου», ἀναφέρεται καί στήν Παλαιά Διαθήκη κατά τήν ὅποια τό θέλημα τοῦ Θεοῦ θά ἐπικρατήσει σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἡ ἀδικία θά ἐξαφανισθεῖ καί ἡ κακία θά ἐκριζωθεῖ!

Μέ ἄλλα λόγια, περιγράφεται προφητικά ἡ στιγμή, κατά τήν ὅποια ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ θά ἀποκαταστήσει τήν ἀνομία τῶν ἀνθρώπων, πού παραμερίζουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί πορεύονται σύμφωνα μέ τή δική τους ἐπιλογή. Εἶναι ἡ ἡμέρα κατά τήν ὅποια τό θέλημα τοῦ Κυρίου θά ἐπιβληθεῖ πάνω στήν ἁμαρτία καί θά ἐξαφανίσει ὅσα δεινά αὐτή ἔχει ἐπισωρεύσει στή δημιουργία.

Μέ τήν Καινή Διαθήκη οἱ Προφῆτες ἐπαληθεύονται, οἱ Προφητείες νοηματοδοτοῦνται, ἐνῶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐρμηνεύουν τήν ἔκφραση αὐτή καί τονίζουν μέν τήν ἐορτή τῶν ἐορτῶν, τό Πάσχα, στρέφουν ὅμως τήν προσοχή μας στήν ἡμέρα τοῦ Κυρίου.

Ἡ «ἡμέρα Κυρίου», ἡ Δευτέρα Παρουσία, δηλώνει τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κόσμου κατὰ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας. Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτή, ὁ Θεός θά ἀποκαταστήσει τὸν κόσμο στὴν πρότερη μακαριότητά του καὶ τὸ πρωτόκτιστο κάλλος του καὶ θά τὸν ὀδηγήσει, στή «ζωὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Τί ὅμως ὀδηγεῖ στὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου; Τὴν ἀπάντηση λαμβάνουμε ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα πού ὡς εἰκόνα ἔρχεται κάθε ἔτος νά ὑπενθυμῆσει σέ ὅλους τὴ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, τὴν παρακοή καὶ τὴν ἀποστασία του, οἱ συνέπειες τῆς ὁποίας ἤρθησαν διὰ τῆς ἐπὶ γῆς ἐλεύσεως καὶ παρουσίας, θυσίας καὶ Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος συνανέστησε τὸν Ἀδάμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀναμορφούμενης κτίσης, εἶναι ἡ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς μετανοίας διάνοιξη τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας καὶ ἡ μέθεξή τῆς αἰωνιότητος, πρὶν ἀκόμα ὁ ἀνθρώπος βιώσει τὸ σωματικὸ θάνατο.

Ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος ἀναφέρει ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πιστεύουν στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἐλάχιστοι, ὅμως, εἶναι αὐτοὶ πού τὴ βλέπουν «καθαρά».

Ἐνῶ τὸ ἱστορικὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ συνέβη μία καὶ μόνο φορά, τὸ μυρίπνοο ἐκεῖνο πρωῒνὸ τῆς “Μιᾶς τῶν Σαββάτων”, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ συντελεῖται μέσα στὴν ψυχὴ κάθε πιστοῦ, κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμή, γιατί ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἀνασταίνεται σ’ αὐτήν, ἀφοῦ πρῶτα διὰ τῆς μετανοίας καθαρθεῖ καὶ εἰς “καινὸν μνημεῖον” ἀναδειχθεῖ τὴν ὁποία ψυχὴ λαμπροφορεῖ καὶ ἀπαστράπτει μέ τὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν θεότητα.

Στοὺς ἀληθινὰ πιστοὺς, λοιπόν, ἀποκαλύπτεται ὁ ἀναστημένος Χριστὸς. Ἐμφανίζεται πνευματικὰ στὰ μάτια τους καὶ λαμπρύνει τὴν ἐπὶ γῆς πορεία τους, γιατί ὅταν ἔρχεται τοὺς ἀνασταίνει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, τοὺς ζωοποιεῖ καὶ τοὺς δίδει τὴ χάρη νά Τὸν βλέπουν, νά Τὸν ψηλαφοῦν καὶ μέσα σ’ Αὐτὸν καὶ γιὰ Αὐτὸν νά ζοῦν.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφέρει: «Δημιουργηθήκαμε, γιὰ νά εὐεργετηθοῦμε. Εὐεργετηθήκαμε, ἐπειδὴ δημιουργηθήκαμε. Μᾶς δόθηκε ὁ Παράδεισος, γιὰ νά εὐτυχίσουμε. Λάβαμε ἐντολή, γιὰ νά εὐδοκιμήσουμε μέ τὴ διαφύλαξή της. Ἀπατηθήκαμε, γιατί μᾶς φθόνησαν. Ἐπέσαμε, γιατί παραβήκαμε τὴν ἐντολή. Εἴμαστε ἀναγκασμένοι σέ νηστεία, γιατί δέ νηστεύσαμε, καθὼς ἐξουσιασθήκαμε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τῆς γεύσης τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ. Ἦταν παλαιὰ ἡ ἐντολή ἀλλὰ εἶναι καὶ σύγχρονη, σάν κάποια διαπαιδαγώγηση τῆς ψυχῆς καὶ σωφρονισμό ἀπὸ τίς ἐπίγειες ἁμαρτωλές ἀπολαύσεις. Λάβαμε εὐλόγα τιμωρία, γιὰ νά ἀπολαύσουμε μέ τὴν τήρησή της αὐτὸ πού χάσαμε. Χρειασθήκαμε Θεὸ πού σαρκώθηκε καὶ πέθανε ὡς ἀνθρώπος, γιὰ νά ζήσουμε. Νεκρωθήκαμε μαζί Του, γιὰ νά καθαρισθοῦμε. Ἀναστηθήκαμε μαζί Του, ἐπειδὴ μαζί Του καὶ νεκρωθήκαμε. Συνδοξασθήκαμε, ἐπειδὴ συναναστηθήκαμε (Λόγος με’ εἰς τὸ Πάσχα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου).

Εἶναι πολλὰ τὰ θαύματα τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Θεὸς πού σταυρώνεται, ὁ ἥλιος πού σκοτίζεται καὶ πάλι ἀνατέλλει, γιατί ἔπρεπε καὶ τὰ κτίσματα νά συμπάσχουν μέ τὸν Κτίστη. Τὸ καταπέτασμα πού σχίζεται, τὸ

αίμα και τό νερό πού από τήν πλευρά τοῦ Χριστοῦ χύνεται, ἡ γῆ πού σείεται, οἱ πέτρες πού σχίζονται, οἱ νεκροί πού, ὡς ἐπιβεβαίωση τῆς τελευταίας καί κοινῆς ἀναστάσεως τῶν σωμάτων, ἀνασταίνονται.

Τά σημεῖα, ὅμως, στόν Τάφο καί τίς ἀπό τοῦ τάφου ἐκπηγάζουσες εὐεργεσίες, ποίος θά μπορούσε ἐπάξια νά ἐρευνήσει, νά μετρήσει καί νά ὑμνήσει;

Τίποτε ἀνώτερο δέν ὑπάρχει ἀπό τό θαῦμα τῆς σωτηρίας. Λίγες σταγόνες αἵματος ἀναπλάθουν τόν κόσμο ὁλόκληρο καί γίνονται ζωτικός χυμός γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους!

Εἶναι οἱ ἴδιες, πού διά τῆς Θείας Κοινωνίας μᾶς συνδέουν καί μᾶς συνάγουν σέ ἐνότητα πίστεως καί ζωῆς. Δέν μένει λοιπόν ἀπό τό νά δεχθοῦμε τή σωτηρία, ὄχι μόνο ὡς ἀπαρχή, ἀλλά καί ὡς συμπλήρωση τῆς δικῆς μας καρποφορίας, εὐχαριστίας καί ἰκεσίας, γιά νά ὑποστοῦμε μέ χαρά τούς ἀναγκαίους κόπους καί ἱερούς πόνους γιά τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ» (Λόγος με' εἰς τό Πάσχα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὅσα προαναφέραμε ἔχουν τό νόημά τους, ὅταν ἡ ἑορτή τοῦ Πάσχα τῶν Χριστιανῶν λαμβάνει ἀληθινό χαρακτήρα, ὅταν ἡ ἀνασφάλεια καί ἡ ἁμαρτία σταυρώνονται, ὅταν ἡ ζωή μας συνδέεται καί συμπορεύεται μέ τόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Σωτήρα καί Λυτρωτή, ὅταν ἡ ἀγωνία τῶν νέων γιά τή ζωή, ἡ ἀβεβαιότητα καί οἱ ἀνασφάλειες τῶν μεγαλύτερων, ὁ φόβος τῶν ὑπερηλίκων, γίνονται Πάσχα καί χαρά, ὅταν ἡ ζωή μας ταυτισθεῖ μέ τή ζωή τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ.

Στίς ἡμέρες τῆς ἀγωνίας καί τοῦ ἀφα-

νισμοῦ, τῆς ἀσέβειας καί ἀπαξίωσης τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τῆς κακίας καί τῆς ἀπιστίας, τῆς παρουσίας τῆς ἁμαρτίας ὡς ἰδανικοῦ, τῆς ἀποϊεροποίησης τῆς ζωῆς καί τῆς ἀφαιρέσεώς της ἀπό διάφορες αἰτίες, φανατισμούς καί μισαλλοδοξίες, ἔρχεται ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, νά διδάξει, ὅτι, ἂν ὁ ἄνθρωπος δέν δεῖ στό πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου του τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, γίνεται θηρίο καί σίγουρα δέν θά νιώσει τήν Πασχαλινή χαρά καί στήν παροῦσα καί στήν μέλλουσα ζωή.

Ἐδῶ ἐντοπίζεται ἡ προσδοκία καί ἡ ἐλπίδα.

Ἡ ἡμέρα Κυρίου δέν εἶναι θεατρική παράσταση ἀλλά παράθυρο στόν Παράδεισο, στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι παροῦσα κατά τή διάρκεια τῆς κάθε προσπάθειας διαβάσεώς μας στή σωτηρία. Ἡ χάρη τήν ὁποία σκορπίζει ἀπλόχερα τό Πάσχα δίνει τή δυνατότητα νά ζήσουμε τήν ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐδῶ καί τώρα! Μέσα στόν χώρο τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἱστορικός χρόνος γίνεται λειτουργικός καί συνάπτει τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον.

Τό φετινό Πάσχα, ἡ ἑορτή τῶν ἑορτῶν, πού συγκεφαλαιώνει ὁλόκληρο τό ἔργο τῆς Θείας Οἰκονομίας τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἄς γίνει γιά τόν καθένα μας ἓνα παράθυρο ἀνοιχτό στόν Παράδεισο τῆς χαμένης ἀθωότητος τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμήν.

Χριστός Ἀνέστη! Ἁγιον Πάσχα 2015

**Μέ πατρικές εὐχές
Ὁ Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου
Δαμασκηνός**

Ἀντιμήνια καὶ Εἰλητᾶ Τῆς Κρήτης Χανιά ΒΕ΄

Κεφάλαιον Γ΄

Παραδοσιακά εἰλητᾶ καὶ ἀντιμήνια

Διπλωματική ἐργασία
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας
κ.κ. Δαμασκηνοῦ
ΙΔ΄ μέρος

3.2.8. Εἰλητό Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας
κυροῦ Κυρίλλου. (Εἰκ.11).

Είλητό του ΙΘ' αιώνας, ἔγχρωμον, ἐπί λινοῦ ὑφάσματος καί διαστάσεων 0,66 ἐπί 0,54. Τό παρόν δέν ἀναφέρει καθιερώσαντα Ἐπίσκοπο.

Ἀναγεννησιακῆς τέχνης ζωγραφικὴ ἀπεικονίζει τόν Ἐπιτάφιο Θρῆνο, ἐπάνω τοῦ ὁποίου ἴσταται ὁ Τίμιος Σταυρός, στηρίζων τή λόγχη καί τό σπόγγο καθῶς καί τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές, στό ζωόμορφο συμβολισμό τους καί στή σειρά Ἰωάννης, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκάς.

Χαρακτηριστικά τοῦ ἀμφίου εἶναι: Ἡ ἀπλότης ἐξιστορήσεως τῶν παραδοσιακῶν θεμάτων μέ τίς λακωνικές πληροφορίες πού παραθέτει ἐπάνω στόν Τίμιο Σταυρό, ἐπί τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, «*Ι(ΗΣΟΥ)Σ Ν(ΑΖΩΡΑΙΟ)Σ Β(ΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ) Ι(ΟΥΔΑΙΩΝ)*» καί τά ὀνόματα τῶν Εὐαγγελιστῶν.

Τό ὄλο θέμα περικλείεται ἐντός πλαισίου στίς παρυφές τῆς ὀθόνης, ἐνῶ σέ ἰδιαίτερη θέση ἐπιγράφει σέ κεφαλαιογράμματη Βυζαντινὴ σημειογραφία: «*ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ ΤΕΛΕΙΣΘΑΙ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΙΕΡΟΥΡΓ(ΙΑΣ) ΑΓΙΑΣΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΑΡΧΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΕΧΕΙΝ Τ' ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥΡΓΕΙΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩ (sic) ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΤΕΙΑΣ Χ(ΡΙΣΤ)ΟΥ ΕΝ ΕΤΕΙ ... ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.....*». Δέν ἀναφέρει ἔτος καί ἡμέρα. Τό παρόν ἀναφέρει, ἐπίσης, ἐντός διαφορετικοῦ ὑφάσματος κεντημένα τά ὀνόματα, «*ΣΤΑΥΡΑΚΟΙ (sic) Γ(ΟΡΤΥΝΗΣ)*», προφανῶς ἐννοεῖ τό χωριό Σταυράκι τό ὁποῖο ἀνήκει μέν στήν Ἀρχιεπισκοπὴ Κρήτης, πλὴν ὁμως γνωρίζουμε ὅτι τά ὄρια τῶν Ἐπισκοπῶν, ὅταν μάλιστα ἦταν ἄλλη ἢ Ἐπισκοπὴ Ἀρκαδίας καί ἄλλη ἢ Γορτύνης, εἶχαν μετατοπιστεῖ.

Χαρακτηριστικά τοῦ ἀμφίου εἶναι τόσο ἡ περιγραφή τῶν ἐσωτερικῶν πληροφοριῶν ὅσο καί ἡ ἀπεικόνιση στό βόρειο τμήμα τῆς ὀθόνης τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Τό παρόν ἄμφιο ἀνήκει στή συλλογὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κυροῦ Κυρίλλου Κυπριωτάκη (1980-2005) τοῦ ἀπὸ Κισσάμου καί Σελίνου (1975-1980).

3.2.9. **Είλητό π. Εὐγενίου Ἀντωνοπούλου ἁγ. Νικόλαος Λασιθίου.** (Εἰκ.12).

Είλητό τοῦ ΙΘ' αἰῶνος (1853), καθιερωθέν παρά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Πέτρας κ. Δωροθέου Διαμαντίδη (1825-1855), διαστάσεων 0,56 ἐπί 0,49. Τό παρόν ἄμφιο ἀνήκει στή συλλογὴ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐγενίου Ἀντωνοπούλου, Ἱεροκέρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας, νῦν Ἐπίσκοπου Κνωσοῦ.

Ἀναγεννησιακῆς τέχνης ἐπί λινοῦ ὑφάσματος ζωγραφιστό, προφανῶς μέ πένα, ἀπεικονίζει τόν Ἐπιτάφιο Θρῆνο, ἐπάνω στόν ὁποῖο ἴσταται ὁ Τίμιος Σταυρός στηρίζων τή λόγχη καί τόν σπόγγο. Ἐπίσης, ἀπεικονίζει τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές στό ζωόμορφο συμβολισμό τους καί στή σειρά Ματθαῖος, Ἰωάννης, Μάρκος, Λουκάς.

Ἡ κατάσταση τοῦ ἄμφιου παρουσιάζει σοβαρά στοιχεῖα φθορᾶς καί οἱ παραστάσεις δέν διακρίνονται σχεδόν καθόλου. Χαρακτηριστικά του εἶναι: Ἡ ἀπλή ἐξιστόρηση τῶν θεμάτων, οἱ γραπτές πληροφορίες πού βρίσκονται ἐντός τοῦ Εἰλητοῦ καί ἡ ἀπουσία περιγράμματος στίς παρυφές. Ἐντός τῆς ὀθόνης καί μεταξύ τῶν δύο Εὐαγγελιστῶν ἀναγράφεται σέ κεφαλαιογράμματη βυζαντινὴ σημειογραφία: «ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΙΝΟΣ» (sic). Στό μέσον τῆς ὀθόνης ἔνθεν καί ἔνθεν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σέ μικρογράμματη νεοελληνικὴ γραφὴ ἀναφέρεται: «**Θουσιαστήριον θεῖον καί ἱερόν ἀγιασθέν παρά τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καί τελεταρχικοῦ (Πνεύματος) δοροθέου (sic) ἀγίου Πέτρας τοῦ [επιτελεῖς (sic) τὰ θεῖα ἐν αὐτό (sic) εἰς δόξαν τοῦ ὀνόματος τῆς Παναγίας Τριάδος]**» καί στό δυτικὸ μέρος τῆς ὀθόνης ἐντός πλαισίου σέ μορφή ἐπιγραφῆς ἢ χρονολόγησής του, «**ἐν ἔτει σωτηριώδι (sic) ΑΩΝΓ'**» (1853). Ἐπίσης, παρατηρεῖται σαφὴς ἐπιρροή ἀπὸ τίς ἔντυπες ἐκδόσεις μέ τὴν ἀπεικόνιση τοῦ Γολγοθᾶ, δύο κορυφές βορειῶς καί νοτίως τῆς ὀθόνης, τῆς στήλης μετὰ τῆς ἀλεκτοροφωνίας καί τῆς κλίμακας, διὰ τῆς ὁποίας ἔγινε ἡ Ἀποκαθήλωση.

Τὸ παρὸν ἄμφιο εὐρέθη ἀπὸ τὸν π. Εὐγένιο Ἀντωνόπουλο σέ ἐγκαταλειμμένο χωριὸ τῆς Ἐπαρχίας Μεραμβέλου, Δίλακκος τὸ ὄνομα, στὸν ἱερό Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Σήμερα στό χωριὸ αὐτὸ κατοικεῖ μόνον ἓνας ἄνθρωπος.

Ἡ Σταυροπληρωμένη χαρά

Τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Ἀρχ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη.

Ρίγη δέους καί συγκίνησης συγκλονίζουν κάθε Χριστιανή ψυχή μπροστά στό ματωμένο Σταυρό τοῦ Λυτρωτῆ.

Δάκρυα πόνου, θλίψης καί ἐσωτερικῆς συντριβῆς πλημμυρίζουν τά μάτια τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς μπροστά στό μέγεθος τῆς θείας συγκατάβασης καί μεγαλωσύνης, ἀτενίζοντας Αὐτόν, πού κατέβηκε ἀπό τοὺς οὐρανοὺς «... εἰρήνη στή γῆ, ἀγάπη καί σωτηρία γιά τοὺς ἀνθρώπους» γιά νά φέρει, ἀνεβασμένο στό Σταυρό, νά ἀπλώνει τά ματωμένα χέρια Του, ὅλους νά μᾶς ἀγκαλιάζει καί σέ ἐνότητα νά μᾶς προσκαλεῖ...

Συγκλονισμένοι ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀτενίζοντας τόν Κύριο πάνω στό Σταυρό, ἀναφωνεῖ:

«Ἠπλωσας τὰς παλάμας καί ἦνωσας τὰ τό πρὶν διεστῶτα!...

Ὁ Θεάνθρωπος, ἀνέβηκε στό Σταυρό γιά νά γκρεμίσει κάθε φραγμό, πού χώριζε τόν ἄνθρωπο ἀπό τό Θεό, ἀλλά καί τόν ἄνθρωπο ἀπό τό συνάνθρωπό του.

Ὅρθιος, ἐπάνω στό Σταυρό, ἔνωσε τόν ἄνθρωπο μέ τό Θεό, ἢ καλύτερα συμφιλίωσε τόν ἄνθρωπο καί πάλι μέ τό Θεό, πού ὁ ἴδιος μέ τίς ἐπιλογές τοῦ τόν εἶχε ἐγκαταλείψει.

Τά ἀπλωμένα χέρια Τοῦ πάνω στό Σταυρό, καλοῦν τόν ἄνθρωπο σέ συμφιλίωση μέ τό συνάνθρωπό του, ἀποτελοῦν ἓνα διαρκές προσκλητήριο θυσιαστικῆς ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον, τόν ὁποῖο καλούμαστε νά ἀγαπᾶμε, ὅπως τόν ἑαυτό μας, μέ μιά ἀγάπη χωρίς ὄρους καί ὅρια, ἀληθινά θεϊκή.

Ὁ Χριστός στάθηκε μετέωρος μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς, ἀνάμεσα στοὺς δύο κόσμους, τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου, ἄπλωσε τὰ χέρια του καί εἰρηνοποίησε τή γῆ μέ τόν οὐρανό, ἔνωσε τόν ἄνθρωπο μέ τό Θεό!

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἔγινε τό ἐργαλεῖο ἐκεῖνο πού γκρέμισε κάθε διαχωριστικό μεταξύ τῶν ἀνθρώπων φραγμό, εἶναι ὁ ὁδοδείκτης πού μας δείχνει τό δρόμο πρὸς τόν Οὐρανό, μᾶς ὁδηγεῖ στοῦ ἐπίγειου βίου μας, τόν τελικό, τόν ἀληθινό σκοπό καί μᾶς καλεῖ. Εἶναι τό κλειδί πού μας ἀνοίξε τήν πόρτα τῆς φυλακῆς τοῦ Ἄδη. Εἶναι ἡ ἐπιταγή μέ τήν ὁποία μας ἐξαγόρασε καί μᾶς ἐλευθέρωσε.

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἔγινε ἡ μεγαλύτερη ἐξαγορά ὄλων τῶν ἐποχῶν:

Ἀπό τό δειλινό ἐκεῖνο τῆς παρακοῆς μέχρι τό μεσημέρι τῆς Μεγάλῃ Παρασκευῆς, τό ἀνθρώπινο γένος ἦταν φυλακισμένο, αἰχμάλωτο, δέσμιο τῆς φθορᾶς καί ὀμηρὸς τοῦ θανάτου ἀλλά καί τῆς ἀγάπης τοῦ Δημιουργοῦ του.

Μιᾶς ὑπὲρ λόγον καί λογική Ἀγάπης, μιᾶς ἀγάπης ἀληθινά ἀσύμετρης, καθὼς «ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστός ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν» καί μᾶς ἐξαγόρασε «διά τοῦ τιμίου Του αἵματος, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς καί τῆ λόγχη κεντηθεῖς»...

Ἄς γονατίσουμε μπροστά σ' Ἐκεῖνον, πού μας ἀγόρασε.

Σ' Ἐκεῖνον, πού μᾶς λύτρωσε.

Σ' Ἐκεῖνον, πού μᾶς λευτέρωσε.

Σ' Ἐκεῖνον, πού μᾶς ζωοποίησε.

Μπροστά σ' Ἐκεῖνον πού τό δρόμο τῆς ἀγάπης, τῆς θυσίας, τῆς ὑπομονῆς καί τῆς ἀθανασίας μας ἔδειξε.

Καί ἄς τόν ἀκολουθήσουμε, μέ πίστη καί ἐλπίδα...

Μέ ὑπομονή καί ταπεινώση..

Ἄλλά καί μέ τήν ἀποφασιστικότητα πού μας προσφέρει ἡ Ἀνάσταση!

Καί, ἄς μήν ἀφήσουμε καμιά δυσκολία, καμιά ἀναποδιά, καμιά θλίψη, καμιά ἀπογοήτευση, καμιά πικρία νά μᾶς ἀποπροσανατολίσει καί τήν χαρά τήν ἀληθινή νά μᾶς στερήσει!

Ὅσα σύννεφα κι ἄν σκιάζουν τήν πορεία μας, ὅσοι πειρασμοί κι ἄν ἀνακόπτουν τό δρόμο μας, ὅσα κύματα κι ἄν μας χτυποῦν καί νά μᾶς καταποντίσουν προσπαθοῦν

Ἄς μή φοβόμαστε!

Ἄς μή δειλιάζουμε!

Ἄς μή λιγοψυχοῦμε!

Δέν εἴμαστε μόνοι!

Μᾶς συντροφεύει, μᾶς στηρίζει καί μᾶς ἐνισχύει Ἐκεῖνος πού γεύθηκε πρῶτος τό πικρό ποτήρι τῆς προδοσίας, τῆς ἀχαριστίας, τῆς μοναξιάς, τῆς περιφρόνησης, τῆς ἀδικίας.

Ἐκεῖνος, πού μας δίδαξε ὅτι χωρίς Σταυρό δέν ὑπάρχει Ἀνάσταση, χωρίς πόνο δέν ὑπάρχει λύτρωση!

Ἐκεῖνος, πού πάνω ἀπ' ὅλα μας πρόσφερε τό ἀκαταμάχητο ὄπλο τῆς ὑπομονῆς, τό μοναδικό ἀντίδοτο σέ κάθε δυσκολία, σέ κάθε στέρηση, σέ κάθε ἀνατροπή, σέ κάθε τί, πού γεμίζει δηλητήριο τῆς ζωῆς μας τό ποτήριο.....

Ὅταν ἡ ψυχή μας συνθλίβεται στίς μυλόπετρες τοῦ πόνου, ξέρουμε πού νά στραφοῦμε καί σέ Ποιόν νά καταφύγουμε.

Ἀτενίζουμε Ἐκεῖνον, πού, «ὥσπερ πελεκάν τετρωμένος τή καρδία» κρέμεται στό Σταυρό τῆς Ἀγάπης καί προσποριζόμαστε δύναμη καί ὑπομονή γιά νά ἀντέξουμε τούς

δικούς μας «μώλωπες καί τά στίγματα», τίς πληγές πού ἀφήνει ἐπάνω στήν ψυχή μας τό βαθύ ἄροτρο τοῦ πόνου.

Ἀτενίζοντας τόν Σταυρό καί ἀκολουθώντας τά ἴχνη τοῦ «Πάσχοντος Δούλου» ζωγραφίζουμε στήν ψυχή μας, μέ τόν λεπτό χρωστήρα τῆς Χριστομίμητης ὑπομονῆς, τή δική Του μορφή καί γινόμαστε χριστοειδεῖς, ἀποδεχόμεθα «Χριστοπρεπῶς» τούς ἐκάστοτε σταυρωτές μας.

Καί θά συνειδητοποιήσουμε ὅτι πόνος, κάθε πόνος, ὅσο βαρῦς καί πικρός καί ἄν φαίνεται, τόσο φορτωμένος μέ δῶρα ἐπέρχεται.

Ὁ πόνος εἶναι ἡ «σταυροπληρωμένη χαρά», χαρά ἀπερίοριστη, εὐφρόσυνη, ἀδιάπτωτη καί ἀναφαιρέτη. Εἶναι δένδρο πού φύτρωσε ἀπό τή ρίζα τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σταυροῦ καί τῆς εὐχαριστίας. Εἶναι ἀνθοφορία πού μοσχοβολᾷ ἀνάσταση.

«Πάντα τή Μεγάλη Παρασκευή,» ἔγραψε Ἁγιορείτης Γέροντας,
«νάσαι κανεῖς μόνος,
σάν τόν Χριστό,
προσμένοντας τό τελευταῖο καρφί,
τό ξίδι, τή λόγχη,
τίς ζαριές ν' ἀκούει ἀτάραχα,
στό μοῖρασμα τῶν ὑπαρχόντων του,
τίς βλαστήμιες, τίς προκλήσεις, τήν ἀδι-
αφορία.

Οἱ μπόρες τ' οὐρανοῦ δέν στερεύουν!
Μή ξαφνιαστεῖς στ' ἀπρόσμενο σουρού-
πωμα,
ἡ ξαστεριά θά ῥθεῖ στό Σαββατόβραδο!
Μέ ἰδρώτα πλάθεται τό χῶμα,
γιά νά πλάσεις τό κανάτι πού θά σέ ξε-
διψάσει...

Πρὶν τήν Παρασκευή δέν ἔρχεται ἡ Κυριακή!

Τότε λησμονᾶς τά μαρτύρια τῶν δρόμων τῆς Μεγάλῆς Παρασκευῆς τῆς ζωῆς μας!»

ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ ΠΡΟΣΦΕΡΩ

ΣΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΚΕΜΕΝΟ ΑΔΕΡΦΟ ΜΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:

ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

495/296057-57

IBAN:GR4001104950000049529605757

ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΑΛΙΔΩΝ

176495001

IBAN:GR8506900010000000176495001

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Ι.Μ.Κ.Α.

«Ἀλήθειες πού συχνά ξεχνᾶμε»

ἀπό τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
π. Ἀνδρέα Κονάνο

Β' ΜΕΡΟΣ

Κάτι ἄλλο πού θέλω νά σᾶς πῶ νά μήν τό ξεχνᾶμε, εἶναι νά ἀφήσουμε τούς ἀνθρώπους γύρω μας τή Σαρακοστή ἤσυχους. Μεγάλη ὑπόθεση αὐτό! Νά πéis θά ἀφήσω τόν ἄντρα μου, τήν γυναίκα μου τά παιδιά μου ἤρεμους, νά μήν τούς φορτώνουμε, νά μήν τούς ἐπιβαρύνω μέ δικά μου προβλήματα, τά πάθη, τά νεῦρα, τόν χαρακτήρα μου. Ὅταν πρώτη φορά πῆγα στό Ἅγιον Ὄρος τό 1986 εἶδα ἕνα μοναχό στήν Ἁγία Ἄννα πού τώρα εἶναι παπᾶς. Τοῦ λέω, πάτερ ἐσύ ἐδῶ τώρα τί θά προσφέρεις στήν κοινωνία πού ἐγίνες μοναχός; Καί τί μοῦ ἀπάντησε... Τό θυμᾶμαι ἀκόμα! Ἐγώ, Ἄντρέα μου, δέν εἶμαι σάν και ἐσένα θεολόγος μέ σπουδές και τέτοια, δέν θά κάνω τίποτα σάν και ἐσένα ἀλλά θά ἀφήσω τόν κόσμο ἤσυχο ἀπό τά πάθη μου. Θά τούς ἀφήσω ἤρεμους ἀπό τίς ἀδυναμίες μου και θέλω νά ἀγαπήσω τόν Χριστό τόσο, νά ἀγκαλιάσω τά πόδια του τόσο, πού ἂν ὁ κόσμος θέλει θά ἔρθει νά μέ βρεῖ, ὅποιος θέλει. Ἐγώ δέν θέλω νά φορτώνω τόν κόσμο, δέν θέλω νά τόν καταπιέζω. Ἀφήστε λοιπόν τούς ἀνθρώπους δίπλα σας ἤσυχους, μήν τούς ἐνοχλεῖτε, μήν τούς φορτώνετε. Μήν ξεσπᾶς ἐπάνω σέ ἄλλο, δέν φταίει! Εἶναι πολύ χριστιανικό αὐτό πού σᾶς λέω και πολύ πνευματικό. Ὅταν ἡ γυναίκα ἔχει τά νεῦρα της νά συζητήσει γιά αὐτό πού τήν ἀπασχολεῖ. Νά πει τό πρόβλημά της τό ἀληθινό. Μήν ξεσπάει στό παιδί γιά ἄλλους λόγους και τό μαλώνει γιά δια-

βάσματα, γιά ροῦχα, γιά βόλτες, γιά κινητά ἐνῶ κάτι ἄλλο τῆς φταίει. Πές τί σοῦ φταίει! Στόν ἄντρα σου, ἀνοίξε τήν καρδιά σου και πές κουράστηκα ἀπό τήν ζωή, ἔχω ἄγχος, ἔχω βαρεθει... Μίλα γιά τό πρόβλημά σου τό ἀληθινό και μήν ξεσπᾶς στόν ἄλλο χωρίς νά φταίει σέ τίποτα. Πολλές γυναῖκες ἔχουν προβλήματα προσωπικά, ψυχολογικά ὅλοι μας ἀλλά και οἱ γυναῖκες ὁρμονικά και μετά ξεσποῦν στόν σύζυγό τους και δέν λένε ἀληθινά τί τίς ἀπασχολεῖ και δημιουργεῖται στό σπίτι ἔνταση μεγάλη. Καί μετά κλαῖνε γιά τόν Χριστό. Τίποτα δέν μπορεῖ νά πετύχει ἐξαιτίας αὐτοῦ.

Εἶναι ἕνας καημένος στήν Πελοπόννησο, κάπου πού βγάζουν πορτοκάλια, ἔρχεται στήν Ἀθήνα και μοῦ φέρνει κάποιες σακούλες πορτοκάλια. Τοῦ δίνω εὐχές και τόν ρωτᾶω τί νά κάνω γιά νά τοῦ τό ἀνταποδώσω. Μοῦ λέει, πάτερ μία μόνο χάρη «νά πεις στήν γυναίκα μου νά μήν γκρινιάζει». Σέ παρακαλῶ, αὐτό ἂν τῆς τό πεις θά σοῦ φέρω ὅλα τά πορτοκάλια πού ἔχω. Λυπᾶμαι, τοῦ ἀπαντᾶω. Τό ἔχω προσπαθήσει, μοῦ λέει, ἀλλά ἐμένα δέν μέ ἀκούει ἀλλά ἐσένα θά σέ ἀκούσει σέ ἔχει πολύ ψηλά. Μέ ἔχει ψηλά ὅσο τήν συμφέρει. Τούς ἱερεῖς δέν τούς ἔχετε ψηλά πάντα, τούς ἔχετε ψηλά ὅταν συμφωνοῦν μέ ἐσᾶς. Γιά παράδειγμα, ὅταν εἶπα σέ μία κυρία ἄσε τήν κόρη σου νά πάρει αὐτόν πού ἀγαπάει, ἀφοῦ τόν ἀγαπάει τί νά κάνουμε τώρα;, μοῦ ἀπαντᾶει, δέν τό πε-

ρίμενα πάτερ αυτό από έσένα. Τόν ρωτάω, λοιπόν, τί σου κάνει ή γυναίκα σου; Μου λέει, πάτερ θά σου πώ αλλά μήν τό πείς άλλου, τρώω λίγο κρέας γιατί δουλεύω στά χωράφια καί μου είπε ό πνευματικός μου στην Πελοπόννησο ότι έπειδή τρέμουν τά γονατά μου μήν τρώω μόνο ντομάτες, ψωμί καί έλιές νά τρώω μερικές φορές καί κρέας. Μά ή γυναίκα μου δέν μέ αφήνει νά τό φάω μέ ήσυχία, γυρίζω από τήν δουλεία, τό κάνει μέ τό ζόρι... Στό σπίτι έχουμε τραπέζι κυκλικό, τίς ροτόντες, κάνει γύρω γύρω τό τραπέζι καί πάνω από τό κεφάλι μου μιλάει, μιλάει. Πάτερ, μου λέει, εγώ συγγνώμη δέν νομίζω ότι ό Θεός τό βλέπει γιά κρέας γιά νησιτίσιμο τό βλέπει. Αυτή ή γυναίκα δέν μέ αφήνει νά τό φάω, μου βγάξει κάθε μπουκιά ξινή. Τής ζητάω νά μέ αφήσει νά φάω, αλλά συνέχεια μουρμουρίζει. Μέ άπορία ρωτάει, αυτό είναι χριστιανικό; Ποιός είναι χριστιανός εγώ ή αυτή; Δέν άπαντάω γιατί πρέπει νά κρατάμε ίσες άποστάσεις.

Άλλά ευτυχώς υπάρχουν καί κάποιες γυναίκες οί όποιες είναι ειλικρινείς, έχουν αυτογνωσία καί έσείς οί Κρητικές τό έχετε αυτό σε μεγάλο βαθμό."Ερχεται μία κυρία καί μου παραδέχεται ότι δέν είναι στά καλά της, δηλώνοντας ότι είναι υστερική καί τρελή. Τής ζητάω νά τής φιλήσω τά χέρια καί μου λέει, πάτερ είμαι τρελή, ξεσπάω στόν άντρα μου, ξεσπάω στό παιδί μου, ένώ άλλα μέ άπασχολούν."Εχω εγώ τό πρόβλημα, δέν μου φταίνει οί άλλοι. Τής άπαντάω ότι αυτό είναι μεγάλη πρόοδος, νά μπορείς νά παραδεχτείς τί σου φταίει. Μήν τό ξεχνάς αυτό δέν φταίει αυτό πού λέμε ότι φταίει, κάτι άλλο μάς κυνηγάει κάτι άλλο κουβαλάμε έμεις στην ψυχή μας.

Αυτή τήν Σαρακοστή ψάξτε νά δείτε τί πραγματικά σάς άπασχολεί στη ζωή σας. Καί άν θέλετε νά γίνετε άγιοι νά γίνετε έτσι όπως είπε αυτός ό Άγιορείτης, γίνε έσύ Άγιος καί όποιος θέλει θά σε πλησιάσει. Όταν χειροτονήθηκα μου τό είπε αυτό, ήμουν στό Άγιον

Όρος, ένα δέντρο δέν τρέχει, βγάξει κλαδιά, βγάξει μήλα, βγάξει άχλάδια καί όποιος θέλει θά πάει από κάτω νά κάτσει στόν ίσκιό καί θά κόψει ένα μήλο μόνος του νά δροσιστεί. Έσύ άν έχεις, λέει, περιεχόμενο θά έρθει ό άλλος νά σε βρει. Δέν χρειάζεται νά πηγαίνεις, νά πιέζεις, νά ένοχλείς. Δέν πετυχαίνει, δέν πιάνει αυτό τό σύστημα του κηρύγματος του ένοχλητικού. Άφήστε τον κόσμο ήσυχο. Τήν Σαρακοστή ήρεμήστε στό σπίτι σας. Πάνω από όλα ή ένότητα. Πάνω από όλα ή άγάπη. Τί νά τό κάνεις τό αλάδωτο πού θά φτιάξεις άμα ή καρδιά σου δέν έχει λάδι καλοσύνης καί συμπάθειας; Άλάδωτο κάνεις, αλλά γίνεσαι σκληρός μέ τό αλάδωτο, έχεις νεύρα μέ τό αλάδωτο, έχεις πείσμα μέ τό αλάδωτο. Πείσμα, πείσμα δέν αλλάζουμε γνώμη. Δέν χαλάμε τό αλάδωτο, αλλά τό πείσμα, πείσμα.

Πήγαμε στά Ίεροσόλυμα μία φορά καί μάς λέει ένας παππούλης πού ήταν στό γκρούπ εκεί, θά πάμε νά φάμε τό ψάρι του Άγίου Πέτρου. Είναι ένα ψάρι πού έχει ένα σημάδι του Άγίου Πέτρου κ.τ.λ. Ήταν Τετάρτη καί είπε ό ιερέας, θά τό φάμε σήμερα γιατί δέν μπορούμε νά πάμε άλλη μέρα, θά φάτε τό ψάρι καί θά νηστεύετε μία άλλη μέρα. Όλο τό γκρούπ συμφώνησε, μία πάρα πολύ χριστιανή διαφώνησε. Είπε, εγώ δέν τρώω ψάρι μέ τίποτα. Δημιούργησε όλόκληρη άναστάτωση, τσακώθηκε μέ όλο τό λεωφορείο, τσακώθηκε μέ τον ιερέα, μέ τον ξεναγό καί αισθανόταν ότι υπηρετεί τό θέλημα του Θεού. Είναι αυτός χριστιανισμός; Είναι αυτή ή ουσία; Γιά ένα κομμάτι ψάρι πού μέχρι καί ό ιερέας έφαγε, έσύ θά φανείς βασιλικότερος του βασιλέως; Η πιο όρθοδοξη του κόσμου; Χριστιανική συμπεριφορά είναι αυτή; Γιά αυτό προσέξτε λίγο πώς ζείτε, όχι τί κάνουμε έξωτερικά, τί κάνουμε έσωτερικά. Αυτό έλεγε ό Χριστός, μέσα μας! Καί στά παιδιά σας νά προσέχετε στό θέμα αυτό, καί στό τί τρώνε. Τό παιδάκι σας μπορεί νά φάει καί τό αυγό του καί τό τυρί

του και την Σαρακοστή, αν δεν μπορεί να νηστέψει, αλλά έχει ψυχή παιδική και άθωα. Πρόσεξε το αυτό, να μην τό βάλουμε στο δρόμο του Θεού; Νά τό βάλουμε, αλλά με ποιόν τρόπο είναι τό θέμα. Με έλκυστικό τρόπο, με φιλότιμο τρόπο, με άπαλό τρόπο. Σύμφωνοι;

Κάτι άλλο πού θέλω να σās πώ να μην ξεχνάμε τώρα πού μπαίνει ή Σαρακοστή, αὐτογνωσία. Ποιός έχει αὐτογνωσία; Μεγάλη ὑπόθεση να πείς ξέρω τόν έαυτό μου. Η Σαρακοστή είναι ή περίοδος πού γνωρίζεις λίγο τόν έαυτό σου και αὐτογνωσία να μπορούμε να καταλάβουμε τί μου συμβαίνει στα ἀλήθεια και θά καταλάβω μετά ὅλο τόν κόσμο. Αν καταλάβεις τόν έαυτό σου θά καταλάβεις ὅλο τόν κόσμο. Αν καταλάβεις τόν άντρα σου, καταλαβαίνεις και ὅλους τους άντρες τής γής. Γιατί μέσα στον καθένα μας, κρύβεται ὅλος ὁ κόσμος. Αν καταλάβεις την γυναίκα σου, θά καταλάβεις και άλλες γυναίκες τής γής. Αὐτογνωσία, δηλαδή να καταλάβω ὅτι κανείς δεν είναι άμαρτωλός και κακός από μόνος του. Έγώ δεν έχω δεῖ άμαρτωλό άνθρωπο πού να είναι κακός, παλιάνθρωπος. Μέσα στην μεγαλύτερη άμαρτία, έχω δεῖ την πιό μεγάλη ευαισθησία. Τό προσέχετε αυτό; Μέσα στην μεγαλύτερη άμαρτία πού έχω ακούσει, έχω δεῖ ευαίσθητες ψυχές πού μπερδεύονται και κάνουν σοβαρά λάθη. Δεν έχω δεῖ άμαρτωλό κακό, παλιάνθρωπο. Θά είναι μεγάλη επιτυχία την Σαρακοστή αυτή να αισθανθείτε αυτό τό πράγμα, ὅτι ὅλοι είναι καλοί. Ὅτι και αν κάνει κανείς, έχει τόν λόγο του και τό κάνει. Ὅπου και αν μπλέξει κανείς, ὅτι άμαρτίες κι αν έκανε κανείς, κάτι τόν ὀδήγησε εκεί. Φερθείτε, λοιπόν, με τέτοια φιλανθρωπία πού θά ξεκινήσει από μία προσωπική αὐτογνωσία. Ὅποιος καταλαβαίνει τόν έαυτό του, συγχωρεῖ τόν άδερφό του. Όταν δείς άνθρωπο σκληρό, πού δεν συγχωρεῖ τόν άλλο, θά πει ὅτι δεν κατάλαβε καθόλου τόν έαυτό του ακόμα.

Ἦρθε ένας άντρας πού άπατοῦσε την γυναίκα του και έξομολογήθηκε. Τόν ρώτησα τόν λόγο πού τό κάνει αυτό. Μοῦ λέει, πάτερ βάλτε μου ὅτι επιτίμιο θέλετε, μαλώστε με ὅσο θέλετε αλλά ένα θά σās πώ εἴμαστε δεκαπέντε χρόνια παντρεμένοι και αυτή ή γυναίκα δεν μέ έχει ακόμα αγαπήσει, δεν μέ έχει συμπαθήσει, δεν μέ έχει αποδεχτεί, δεν μοῦ έχει δώσει ένα γλυκό φιλί, μέ βλέπει και νιώθει ὅτι δεν θέλει να μέ κοιτάει, μπαίνω στο σπίτι και νευριάζει πού μέ βλέπει, ὅταν φεύγω είναι ή καλύτερη στιγμή της. Η γυναίκα πού βρήκα, λέει, πάτερ και είναι μία ξένη ὅταν μέ συναντήσει και πāμε κάπου βάζει μία λεκάνη και μοῦ πλένει τά πόδια μέ ζεστό νερό και βάζει αλάτι χοντρό και μοῦ τρίβει τά πόδια. Μία ξένη μοῦ ἔτριψε τά πόδια, ή γυναίκα μου δεκαπέντε χρόνια διαρκῶς μέ έχει στο περιθώριο, στην έγκατάλειψη, στην περιφρόνηση. Τώρα, λέει, πάτερ να μοῦ βάλετε και τό επιτίμιο. Σέ ποιόν πρέπει να βάλω επιτίμιο; Σέ αυτόν πού έκανε την άταξια; Ναι, αλλά και στην γυναίκα του πού τόν ὀδήγησε να κάνει αυτό πού έκανε.

Σέ μία άλλη περιοχή τής Ελλάδος σε μία ὀμιλία στο τέλος πού ἔρχεστε και χαιρετάτε τόν ὀμιλητή, ἦρθε ένας κύριος και μοῦ λέει στο αὐτί μισοκλαίγοντας, ένας δυό μέτρα άντρας, ὡραίος, δυνατός, ὡραιότατος, πάτερ κάντε μία προσευχή ή γυναίκα μου έχει να μέ ἀγκαλιάσει δυό χρόνια. Τί να του ἔλεγα; Τό πνευματικό για εσās τί ἦταν εκεί να του πώ; Νά του πώ με εἰρωνικό τρόπο ὅτι θά γίνει μέγα άσκητής; Αυτό είναι πνευματικότητα; Νά σās πώ και κάτι πού διάβασα και μοῦ έκανε τρομερή έντύπωση; Είναι επικίνδυνο σημάδι και προβληματικό σημάδι ὅταν βλέπεις συνέχεια παντρεμένες, γυναίκες τό έχουν πιό πολύ αυτό, να θαυμάζουν και να λιώνουν και να λιγώνονται ὅταν ακοῦν συνέχεια ιστορίες. Παντρεμένη εἶσαι. Δεν μπορεί τό πρότυπό σου να είναι ὁ άβάς τάδε στη σειρά, ὁ άλλος στα βουνά, ὁ άλλος στα δέντρα. Έσύ έχεις τόν άντρα σου. Έχεις τό

παιδί σου. Δέν μπορείς νά λές συνέχεια, πάτερ αυτό είναι τό πρότυπο τής ζωής μου, μπροστά στόν άντρα σου. Νά άναρωτιέσαι, τί ήθελα καί παντρεύτηκα; Έάν ήμουν στά νιάτα μου αυτό πού κάνετε έσείς θά έκανα καί έγώ. Νά τό άκούει τό παιδί σου. Τί θά νιώθει τό παιδί αυτό; Ότι έχω μία μάνα πού δέν σκέφτεται τήν συζυγία της. Δέν χαιρέται τόν γάμο της, δέν χαιρέται τόν άντρα της, δηλαδή τόν πατέρα μου. Αυτό είναι πνευματικότητα δηλαδή; Άγαπήστε αυτό πού κάνετε. Αυτό πού λέει ό Άγιος Λουκάς ό Ρώσος Ίατρός: Άγάπησα τόν Σταυρό μου. Άγαπήστε καί έσείς τόν δικό σας σταυρό, όπως καί έγώ τόν δικό μου σταυρό. Δέν ύπάρχει καλύτερος δρόμος καί χειρότερος, ό καλύτερος δρόμος τής ζωής σου είναι αυτός πού διάλεξες. Αυτόν θά τραβήξεις. Άγάπησέ τον όμως αυτόν τόν δρόμο. Ζήσε τον όμορφα. Έγώ τώρα λέω διάφορα, μπορεί νά μήν σās άφοροϋν κάποια, μπορεί ένα νά σās άγγίξει, μπορεί καί κανένα αλλά σίγουρα όλα θά τά ξεχάσετε για αυτό λέω «άλήθειες πού συχνά ξεχνάμε».

Ό,τι είναι γνήσιο, ανθρώπινο, άπλό καί όμορφο είναι θεϊκό. Ό,τι είναι ώραίο στη ζωή τό δέχεται καί ό Θεός. Οί άνθρωποι έχουν μία τάση όταν γίνουν πνευματικοί νά θεωροϋν ότι πρέπει νά τά αφήσουν όλα τά παλιά καί νά ζοϋν σέ άλλα πράγματα. Όχι! Έλεγε ένας ιερέας στό ήμερολόγιό του, ό π. Άλέξανδρος Σμέμαν, όταν είμαι μέ τήν γυναίκα μου καί πίνουμε ένα φλιτζάνι καφέ στό μπαλκόνι καί κοιτάμε μία λίμνη πού έχουμε μπροστά μας καί τό ήλιοβασίλεμα νιώθω τέλεια καί δέν θέλω νά μιλάω οϋτε για τόν Θεό, οϋτε για θεολογικά, οϋτε για πνευματικά γιατί όταν νιώθεις τόν Θεό δέν μιλάς για τόν Θεό, ζεις. Καί ζω τόν Θεό μέσα σέ ένα φλιτζάνι καφέ πού πίνω μέ τήν γυναίκα μου πού τήν αγαπώ καί μέ αγαπάει μετά από τόσα χρόνια. Έκείνη τήν ώρα άν μου πεις νά μπώ σέ συζητήσεις κ.τ.λ., δέν θέλω. Γιατί ό Θεός είναι ήδη παρών! Όλα

είναι πνευματικά. Πνευματικά είναι όλα άρκει νά είναι γνήσια.

Μαγειρεύεις; Κάντο μέ τήν καρδιά σου! Τρώς ένα φαγητό μέ τήν οικογένειά σου; Κάντο μέ εϋτυχία! Τό τραπέζι στό σπίτι σας, πώς είναι τό τραπέζι στό σπίτι σας; Τρώτε εϋτυχισμένοι; Είναι θεϊκό πράγμα αυτό! Βλέπετε μία ταινία όλο ή οικογένεια μαζί καί χαιρέστε; Είναι ό Θεός δίπλα σας! Πήγαινα σέ κάποια σπίτια τήν Κυριακή μετά τήν έκκλησία, είχαμε λειτουργήσει, είχαμε κάνει κήρυγμα όλα τά πνευματικά καί πήγαινα νά φάω ένα ώραίο παστίσιο πού κάνουν. Έτρωγα τό παστίσιο, έτρωγα τή σαλάτα, έτρωγα τό γλυκό μετά έλεγε ό πατέρας τής οικογένειας τώρα νά σταματήσουμε νά ακούσουμε τόν πάτερ νά μάς λέει πνευματικά. Τί είναι αυτό τό πνευματικά μέ δύο κομμάτια παστίσιο καί ένα γλυκό; Δέν καταλάβαινα, δηλαδή αυτό πού χαιρόμαστε δέν είναι πνευματικό; Δηλαδή τόση ώρα ό Θεός δέν είναι εδώ; Τώρα θά μπει ό Θεός; Τόση ώρα τί ήταν εδώ πέρα; Τό καταλαβαίνετε αυτό; Έγώ προσπαθώ νά τό καταλάβω, νά σταματήσω νά θεωρώ τήν ζωή μου, αυτό είναι θεολογικό πολύ βαθύ, κομματιασμένη. Έγώ τώρα τί πάω νά πώ, ότι ή ζωή σου δέν είναι κομμάτια, είναι ένα σύνολο. Όλα είναι πνευματικά.

Παίζανε μπάσκετ στό διάλειμμα τά παιδιά στό σχολείο καί ένα παιδί τοϋ ξέφυγε μία βρισιά, έγώ κοίταζα από τό μπαλκόνι τά παιδιά στόν όροφο γιατί είχα επιτηρηση, καί ρωτάω τό παιδί: «Επ τί κάνεις εκεί; τί είναι αυτά πού λές;» καί γυρίζει καί μου λέει, «Ά πάτερ τώρα δέν κάνουμε θρησκευτικά». Αυτό ήθελα νά χτυπήσω στό μυαλό του, νά τοϋ τό αλλάξω καί νά τοϋ πώ, τώρα κάνουμε θρησκευτικά, όχι στό μάθημα. Τά θρησκευτικά αρχίζουν όταν σταματάει τό μάθημα. Η χάρη τοϋ Θεοϋ αρχίζει νά ενεργοποιείται όταν φεύγεις μέ τό «Δι' εϋχών» από τήν έκκλησία καί αυτό πού πήρες πās νά τό βγάλεις στή ζωή σου. Δέν είναι πηγα στην έκκλησία, όλα καλά καί ώραία, σταυ-

ροί, μετάνοιες καί κακό καί στό σπίτι τώρα εἶναι ἀλλιῶς νεῦρα, θυμός, κακό. Ἐκεῖ εἶναι ὁ Χριστός. Καί στό σπίτι σου εἶναι ὁ Χριστός καί στήν τραπεζαρία εἶναι ὁ Χριστός καί στήν κρεβατοκάμαρα καί στό μπάνιο καί στό σαλόνι καί παντοῦ. Αὐτό τό νιώθετε;

Πῆρε ὁ ἄλλος τά παιδιά του, τά φόρτωσε στό αὐτοκίνητο νά πάνε στήν Αἴγινα στόν Ἅγιο Νεκτάριο καί τούς λέει θά πᾶμε ἐκκλησία στόν Ἅγιο Νεκτάριο, νά ἐξομολογηθοῦμε καί θά μεινουμε στό μοναστήρι τό βράδυ. Τά παιδιά δέν ἤθελαν ὁ πατέρας ὅμως ἤθελε καί λέει· θά γίνεῖ αὐτό πού θέλω ἐγώ. Τά παιδιά μέ τό ζόρι μπήκαν στό αὐτοκίνητο καί πλησιάζουν στόν Πειραιά, γίνεται ἓνα μπουτιλιάρισμα, καθυστέρηση καί τοῦ πατέρα τοῦ «πνευματικοῦ» καί «ἀγίου» τοῦ ἄναψαν τά λαμπάκια καί ἀρχίζει νά χτυπάει τιμόνια, νά κορνάρει, νά νευριάζει, τσακωμός, κακό καί ἓνας ἀπό πίσω πῆγε νά τόν προσπεράσει τόν μουτζώνει. Τό παιδί ἀπό πίσω γυρίζει καί λέει στό ἀδερφάκι του, πᾶμε στόν Ἅγιο Νεκτάριο νά κάνουμε προσευχή. Ὁ μπαμπάς ἔλεγε λόγια πνευματικά ἀλλά δέν ἔπεισε τά παιδιά του μέ τόν τρόπο του, γιατί τί εἶπε; θά πᾶμε ἐκεῖ, ἀλλά ἡ ὁδήγηση εἶναι ἄλλο πράγμα. Ἡ ὁδήγηση δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἄσχετο θέμα.

Αὐτό εἶναι τό μεγάλο μας πρόβλημα στήν ἐκκλησία ὅτι εἴμαστε ψεύτικοι, εἴμαστε ὑποκριτές καί ἀρκετά Φαρισαῖοι. Μὴν κατακρίνω τόν ἀδερφό μου, τά δικά μου νά κοιτάω ὄχι τούς ἄλλους. Μὴν σχολιάζω τούς ἄλλους. Μὴν ἀνακατεύεσαι μέ τήν ζωή τῶν ἄλλων. Σταμάτα νά κρίνεις τούς ἄλλους, δέν σέ βοηθάει αὐτό. Δέν σοῦ κάνει καλό στή ζωή. Καί μὴν ξεχνάτε ὅτι ὁ Χριστός τό ἀπέδειξε αὐτό πού εἶπα βοηθώντας τούς ἀνθρώπους στό ἐπίπεδο πού ὁ καθένας ἦταν. Ἐκανε παρέα μέ ἁμαρτωλούς καί τούς ἔβρισκε ἐκεῖ στή ζωή τους, στή βόλτα τους, στήν ἔξοδό τους, στίς ταβέρνες πού πήγαιναν πήγαινε ὁ Χριστός. Ἄν ἦταν σήμερα ὁ Χριστός ἀνάμεσά μας φανταστεῖτε δέν

θά ἔκανε παρέα μέ ἐμᾶς, τούς καλούς, θά ἔβρισκε αὐτούς πού λέμε ἐμεῖς ὅτι εἶναι οἱ κακοί καί οἱ ἀλητες. Αὐτούς ὅμως ὁ Χριστός ἀγάπησε, γιατί σέ αὐτούς βρῆκε γνησιότητα ἤθους, εἰλικρίνεια ἀναζήτησης. Ὁ Μωυσῆς δέχθηκε τήν κλήση του στόν Θεό τήν ὥρα πού καί αὐτός ἔβροσκε τά πρόβατά του καί τόν πῆρε νά τόν κάνει Προφήτη Του. Τό ἴδιο καί ὁ Προφήτης Δαβίδ. Καί ἡ Παναγία μας, ὅσοι ἔχετε πάει στά Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖ πού εἶναι ἡ πηγὴ καί πῆγε νά πάρει νερό ἐκεῖ δέχτηκε τόν Εὐαγγελισμό, σέ μία ἀπλή, καθημερινή συμπεριφορά. Καί οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μαζεύοντας τά δίχτυα τους, ἐκεῖ δέχτηκαν τήν κλήση ἀπό τόν Θεό.

Ἄρα τό παιδάκι σου διαβάζει τά μαθήματά του, πήγαινε χάιδεψέ το, πές του μιά καλή κουβέντα, δώσε του λίγα πορτοκάλια, στῦψε του ἓνα χυμό, δώσε του ἓνα γλυκό καί εἶναι ὁ Θεός κοντά σας. Καί μετά θά ἔρθει καί ἡ ἐκκλησία. Γιατί θά δεῖ καί τήν μάνα του καί τόν πατέρα του νά ἔχουν «γλυκαθεῖ» ἀπό τήν ἐκκλησία καί θά πάει καί αὐτό ἐκκλησία. Σᾶς ζηλεύω πού ἔχετε ὠραῖα σπίτια, οἱ πῖο πολλοί, ἄλλες φορές λέω τί καλά πού εἶμαι ἔτσι καί δέν ἔχω εὐθύνες καί ἄλλες φορές ζηλεύω τά ὠραῖα σπίτια σας. Ὅταν ἔχετε σπίτι πού λειτουργεῖ εὐλογημένα ἀπό τόν Θεό, δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο πράγμα. Οἱ δύο μεγάλες ἐπιτυχίες εἶναι νά ἔχεις μιά καλή δουλειά καί μιά καλή οἰκογένεια, γιατί στή δουλειά περνᾶς τό ὀκτώωρό σου καί στό σπίτι τίς ὑπόλοιπες ὥρες. Ἄν λοιπόν ἔχεις ἓνα ὠραῖο σπίτι, εὐτυχισμένο καί μιά δουλειά πού σοῦ ἀρέσει, παράδεισος. Ἀλλά ἅμα πᾶς σέ ἓνα σπίτι πού μόλις βάλεις τό κλειδί πού πρὶν μπεῖς κάνεις τό σταυρό σου, καί σκέφτεσαι ἢ τσακωμός θά γίνεῖ, ἀπό πού θά ξεσπάσει ὁ καβγάς. Εἶναι κρίμα! Εἶναι κρίμα νά ἔχετε ὠραῖο σπίτι, πλούσιο, περιποιημένο, πέτρινο, παλάτι καί μέσα ἐκεῖ νά κρύβεται ἓνα μαρτύριο. Κάντε κάτι Σαρακοστιανό νά ὁμορφύνετε τή ζωή σας.

Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στήν Ἱερά Μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου

Β΄ Κατανυκτικός Ἑσπερινός

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Κων/νου καί Ἑλένης στή Νέα Χώρα Χανίων τήν Κυριακή 01 Μαρτίου τελέστηκε ὁ Β΄ Κατανυκτικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας ὁ Ὁσιολογιώτατος Γέροντας π. Νίκων ὁ Νεοσκητιώτης, μετά τό πέρας τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁμίλησε στό εὐσεβές Χριστεπώνυμο πλήρωμα ἀρθρώνοντας λόγο πνευματικό καί μιλώντας γιά τήν Ἱεραποστολή στή ζωή μας.

Ο Γ΄ Κατανυκτικός Έσπερινός

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Χαραλάμπους Χανίων τελέστηκε τήν Κυριακή 08 Μαρτίου 2015 ὁ Γ΄ Κατανυκτικός Έσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας καί συμπροσευχομένων πλήθους κληρικῶν καί Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Προσκεκλημένος ἦταν ὁ Ὁσιολογιώτατος Γέροντας π. Πατάπιος ὁ Καυσοκαλυβίτης, ὁ ὁποῖος μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Έσπερινοῦ, ὁμίλησε μέ θέμα: «Ἀπό τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ ἕως τόν Ὁσιο Παῖσιο. Ἄνταύγιες αἰωνιότητος ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος».

Ἀπό τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ ὡς τόν ὄσιο Παΐσιο τόν Ἀγιορείτη: Ἀνταύγειες αἰωνιότητος ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες, ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Δεύτερη Κυριακή τῶν Νηστειῶν σήμερα καί καθὼς πορευόμαστε μέ ἐλπίδα στή στενή ἀτραπό τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει ὡς πρότυπο ὀρθοδοξίας καί ἀγιαστικῆς ζωῆς ἕναν Ἀγιορείτη ἅγιο· τόν ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ. Ὁ λόγος εἶναι ἡ ἐνίσχυσή μας στὸν πνευματικό ἀγῶνα τῆς περιόδου αὐτῆς, πού εἶναι ὁ εὐπρόσδεκτος καιρὸς τῆς μετανοίας γιὰ ὅλους μας. Κι αὐτό, γιατί ἐκεῖνο πού ζητάει ἀπὸ μᾶς ἡ Ἐκκλησία, εἰδικὰ αὐτές τίς μέρες, εἶναι νά καθαρίσουμε τὴ ψυχὴ μας καί στή συνέχεια νά ἐμπλουτίσουμε τὸν πνευματικό καί διανοητικό ἐσωτερικό μας κόσμο.

Καί μέσα ἀπὸ τὴν προοπτικὴ αὐτῆ, ἡ Σαρακοστή εἶναι ἕνα βιωματικό ταξίδι στὸ βάθος τοῦ εἶναι μας. Ἐνα ταξίδι πρὸς ἀναζήτηση νοήματος· πρὸς τὴν ἀνακάλυψη ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ θεϊκοῦ νοήματος στή ζωὴ μας· τοῦ κρυμμένου βάθους τῆς. Καί γιὰ νά φέρουμε ἕνα παράδειγμα, μέ τό νά ἀπέχουμε ἀπὸ τὴν τροφή, νηστεύοντας δηλαδή, ξαναβρίσκουμε τὴ γλύκα τῆς καί ξαναμαθαίνουμε πῶς νά τὴν παίρνουμε ἀπὸ τὸ Θεό μέ χαρὰ καί εὐγνωμοσύνη. Μέ τό νά περιορίζουμε τίς ψυχαγωγίες, τὴ διασκέδαση, τὴ μουσική, τίς ἀτέλειωτες συζητήσεις, τίς ἐπιπόλαιες κοινωνικότητες, ἀνακαλύπτουμε τελικὰ τὴν ἀξία τῶν εἰλικρινῶν διαπροσωπικῶν ἀνθρώπινων σχέσεων, ἀκόμα καί τῆς τέχνης. Καί τὰ ξαναβρίσκουμε ὅλ' αὐτά, ἀκριβῶς γιατί ξαναβρίσκουμε τὸν ἴδιο τὸν Θεό· γιατί ξανα-

γυρίζουμε σ' Αὐτόν καί δι' Αὐτοῦ σέ ὅλα ὅσα ἐκεῖνος μᾶς προσέφερε μέσα ἀπὸ τὴν τέλεια ἀγάπη καί τό ἔλεός Του.

[...] Στὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀπὸ τὸν 9ο αἰῶνα ὡς τίς μέρες μας, ἔζησαν ὑπὲρ τοὺς τετρακοσίους Ἅγιοι. Ὑπάρχει βέβαια καί ἕνα πλήθος ἀγνώστων σέ μᾶς ἀγίων, πού εὐαρέστησαν τὸν Θεό καί τιμήθηκαν ἀπὸ Αὐτόν. Οἱ Ἀγιορεῖτες ἅγιοι, καταγόμενοι ἀπὸ ὅλους τοὺς ὀρθόδοξους λαούς, δόθηκαν ὀλοκληρωτικά στὸν Θεό. Μέσα ἀπὸ πολυτεῖς ἀσκητικούς ἀγῶνες καθάρισαν τὸν ἑαυτό τους ἀπὸ τὰ πάθη καί ἔγιναν δοχεῖα ἐκλεκτά, ἄξια νά δεχθοῦν τὰ θεῖα χαρίσματα.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι ἴσως ὁ μόνος τόπος σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμο πού δέν γεννήθηκε κανεὶς. Ἦταν ὁμως –καί μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ παραμένει καί σήμερα– ἕνας τόπος, ὅπου χιλιάδες ἄνθρωποι ἔχουν ἀναγεννηθεῖ ἐν Χριστῷ.

Ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὴ χώρα αὐτὴ τῆς μετανοίας καί τὸ ἐργαστήριό τῆς ἀγιότητος, κατὰ τὴν φωτεινὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων, οἱ Ἀγιορεῖτες Ἅγιοι κατέλαμψαν μέ τίς γλυκύτατες ἀκτίνες τοῦ βίου, τῶν θαυμάτων καί τῆς διδασκαλίας τους τὸ πλῆρωμα τοῦ πιστοῦ λαοῦ.

Ζώντας οἱ ἴδιοι στὸν θεῖο γνόφο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ,μποροῦσαν νά ὀδηγήσουν στὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, νά διδάξουν τὴν προσευχή, νά καθοδηγήσουν στὴν πνευματικὴ ζωὴ, νά ἐνισχύσουν στίς δοκιμασίες καί τοὺς πειρασμούς τῶν ἄλλων.

Μέ τὸν πλήρη θεϊκῆς ἐμπειρίας λόγο τους ἄγγιξαν τίς διψασμένες ψυχές, συνδύ-

ασαν τόν φωτισμένο λόγο μέ τό ζωντανό βίωμα καί μετέφεραν τή θεολογία, από τό στοχασμό στήν προσωπική ζωή. Ἐνέπνευσαν στήν πίστη χιλιάδες ἀνθρώπων, ἄλλως χαμένων· παρηγόρησαν ἀπελπισμένες ψυχές· φώτισαν μέ τή σοφία καί τή χάρη τους πλῆθος ἀναζητητῶν τῆς ἀλήθειας. Ἄλλοι, ὅπως ὁ σύγχρονός μας ὁσιος Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης, ἄφησαν ἀπό μέσα τους νά ξεχυθεῖ τό φῶς καί ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως πού ἔζησαν καί πήραν ἀπό τήν ἀγιορείτικη ζωή καί ἐμπειρία. Ἄντλησαν δυνάμεις ἀπό τίς ἀστείρευτες ἀγιορείτικες πηγές καί μεταμορφώθηκαν σέ παγκόσμιους ἀναμορφωτές τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἀπό τό Ἅγιον Ὅρος ἔστειλαν καί στέλνουν συνεχῶς στόν κόσμον ἀνταύγειες αἰωνιότητας.

Οἱ Ἄγιορείτες ἅγιοι τῆς ἐποχῆς μας, ὅπως οἱ ὄσιοι Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης καί Παῖσιος ὁ Ἄγιορείτης συνέχισαν τήν ὑπερχλιετή παράδοση τοῦ ἀγιωνύμου Ὅρους καί προστέθηκαν στή χρυσή ἀλυσίδα τῶν ὁσίων Πατέρων. Ἄλλωστε, ὁ ἀγιορείτικος χρόνος μόνο μέ τήν αἰωνιότητα θά μπορούσε νά εἶναι συγχρονισμένος.

Εἶναι κοινή συνείδηση ἀνάμεσα στους πιστούς ὅτι ὁ σήμερα ἑορταζόμενος ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, συνοψίζοντας τή διδασκαλία τῶν προγενεστέρων Πατέρων, συγκαταλέγεται στους γίγαντες τοῦ Πνεύματος, μαζί μέ τούς Τρεῖς Ἱεράρχες καί μεγάλους Θεολόγους.

Ἡ Σύνοδος τοῦ ἔτους 1368, πού διακήρυξε στόν κόσμο τήν ἀγιότητα τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, μετέφερε τή μνήμη τοῦ Ἁγίου τήν Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν. Πρόκειται γιά μία πράξη συμβολική καθῶς ἡ σημερινή ἡμέρα τιμᾶται στόν ὀρθόδοξο κόσμο ὡς ἐπέκταση καί προέκταση τῆς προηγούμενης Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶναι συνέχεια τῆς νίκης

τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος Χριστοῦ καί ἐν Χριστῷ κοινωνίας ἐναντίον τῆς πλάνης.

Ὁ βιογράφος του, ἐπίσης Ἄγιορείτης, ἠγούμενος τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἅγιος Φιλόθεος Κόκκινος, μᾶς παρουσιάζει τή ζωή τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἀπό τήν παιδική του ἡλικία στήν Κωνσταντινούπολη, πρὶν τή μετάβασή του στό Ἅγιον Ὅρος, στή συνέχεια τή ζωή του ὡς μοναχοῦ, ὡς πρεσβυτέρου, ὡς ἠγουμένου καί ὡς ἐπισκόπου, τονίζοντας ιδιαίτερα τό γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὑπῆρξε ἀληθινός Ἄγιορείτης ὄχι μόνον γιατί ἀσκήθηκε στό Ἅγιον Ὅρος, ἀλλά κυρίως γιατί ἔζησε σέ ὅλο τό βάθος τῆς τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Ὅρους. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀσκούμενος στό Ἅγιον Ὅρος ἐντάχθηκε σέ μιᾶ σκυταλοδρομία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἄρχισε μέ τόν ὄσιο Πέτρο καί τόν ὄσιο Ἀθανάσιο τούς Ἀθωνίτες καί συνεχίζεται μέ τόν ὄσιο Πορφύριο τόν Κουσοκαλυβίτη καί τόν νέο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, ὄσιο Παῖσιο τόν Ἄγιορείτη.

Στόν βίο τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ παρουσιάζονται τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου, οἱ ἀρετές του, ἀλλά καί οἱ πειρασμοί, τούς ὁποίους ὁ Ἅγιος θεωροῦσε ὡς εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Παρουσιάζεται ἐπίσης ἡ στενή σχέση τοῦ Ἁγίου μέ τήν Κυρία Θεοτόκο, τήν ὁποία ἀξιώθηκε νά δεῖ στή ζωή του καί νά γίνει προστατευόμενός της. Καί εἶναι νομίζω γνωστή σέ ὅλους μας ἡ θεϊκή ἀνταπόκριση στό ἐπίμονο αἴτημα τῆς προσευχῆς τοῦ ἀγίου Γρηγορίου πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο· «Φώτισόν μου τό σκότος, φώτισόν μου τό σκότος».

Μεγάλης σπουδαιότητος γιά τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας ὅμως εἶναι καί ἡ Διδασκαλία τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, καθῶς ἀποτελεῖ τήν ἐπιτομή τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης. Ὁ Θεός ὑπάρχει κατά δύο τρόπους: κατά τήν οὐσία Του καί κατά τίς ἐνέργειές Του. Ὁ

άνθρωπος αδυνατεί να γνωρίσει την ουσία του Θεού. Μπορεί όμως να Τόν γνωρίσει και να ένωθεί με τόν Θεό μέσα από τις άκτιστες ενέργειές Του. Όπως διδάσκει ο άγιος Γρηγόριος, «ο άπρόσιτος στην ουσία Του Τριαδικός Θεός, γίνεται προσιτός με την άκτιστη χάρη Του και τις θείες ενέργειές Του». Έτσι ο άνθρωπος μπορεί πραγματικά να συναντηθεί και να ένωθεί με τόν Θεό. Η συνάντηση αυτή γίνεται όχι μέσω της φιλοσοφίας και του διανοητικού στοχασμού αλλά με τρόπο ήσυχαστικό, στό χώρο της καρδιάς του ανθρώπου. Και γι' αυτόν ακριβώς τόν λόγο ή καρδιά μας πρέπει να είναι καθαρή, μέσα από την προσευχή, τή νηστεία και γενικά την άσκηση. Ο άγιος Γρηγόριος έδειξε επίσης ότι ή νοερά προσευχή δέν είναι προνόμιο μόνον τών μοναχών, αλλά μπορεί να εξασκηθεί από όλους τούς Χριστιανούς.

Τό παρακάτω θαυμαστό περιστατικό έχει σχέση με τό έρώτημα της εποχής του άγιου Γρηγορίου για τό αν πρέπει και οι λαϊκοί πιστοί στόν κόσμο να καλλιεργούν την αδιάλειπτη νοερά προσευχή, πράγμα πού σήμερα είναι πραγματικότητα με την πνευματική επίδραση του Άγιου Όρουσ στη σύγχρονη κοινωνία. Σύμφωνα με τόν Βίο του άγιου Γρηγορίου Παλαμά, στή Σκήτη Βεροίας υπήρχε σεβάσμιος γέρον άσκητής όνομαζόμενος Ίώβ, ο όποιος, ένώ έκτιμούσε κατά τά άλλα τόν Γρηγόριο και απήλαυε της διδασκαλίας του, δέν συμφωνούσε με τή γνώμη του περί του ότι πάντες οι Χριστιανοί «τήν αδιάλειπτον άσκειν δεί προσευχήν» και ότι πρέπει «μή τούς έξω κόσμου και μοναστάς μόνον, αλλά και άνδρας και γυναίκας και παιδιάς και σοφούς και ιδιώτας και πάντας όμοϋ ταυτά διδάσκειν». Ο Ίώβ, σε σχετική συζήτηση άντέδρασε και διαφώνησε, ισχυριζόμενος ότι ή αδιάλειπτη προσευχή είναι μόνο για

τούς μοναχούς. Έπιστρέφοντας όμως στό ήσυχαστήριό του, δέχθηκε επίσκεψη άγγέλου, ο όποιος του συνέστησε να ακολουθεί και να πείθεται σε όσα διδάσκει ο ιερός Γρηγόριος, με συνέπεια, ο γέρον Ίώβ, μετά την ουράνια αυτή επιβεβαίωση της απλανούς διδασκαλίας του άγιου Γρηγορίου, να μείνει μέχρι τέλους της ζωής του συνδεδεμένος με άρρηκτους δεσμούς φιλίας προς τόν μεγάλο διδάσκαλο.

[...] Η συνάντηση του ανθρώπου με τόν Θεό έχει ύπαρξιακό χαρακτήρα. Πραγματοποιείται μέσα στόν άνθρωπο, στό κέντρο της ύπαρξής του, στα βάθη της καρδιάς του, την όποία ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς χαρακτηρίζει ως θρόνο της χάριτος. Άλλωστε, ο ίδιος ο Θεός έδωσε στόν άνθρωπο αυτή την καρδιά προκειμένου να Τόν γνωρίσει και να Τόν προσεγγίσει.

Η επιστροφή του ανθρώπου στόν Θεό προϋποθέτει την επιστροφή του νοϋ του στην καρδιά του. Αν δέν φροντίσει να αφιερώσει κάποιον χρόνο για να συγκεντρώσει τόν διασκορπισμένο νοϋ του, αν δέν αποσπασθεί από τις περιττές μέριμνες και φροντίδες της καθημερινής ζωής, αν δέν ήσυχάσει και δέν προσπαθήσει να αυτοσυγκεντρωθεί, δέν θα μπορέσει να γνωρίσει τόν Θεό αλλά ούτε και τόν ίδιο τόν εαυτό του. Στην πόρτα της καρδιάς μας στέκεται και κτυπάει ο Χριστός, περιμένοντας να Τόν ακούσουμε. Πά να ακούσουμε όμως τό άρχοντικό κτύπημά Του, χρειαζόμαστε ήσυχία και προσοχή. Χρειαζόμαστε αυτά, πού με τόση φροντίδα και δύναμη καλλιεργούσε και διδάσκε ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς

Μας νουθετεί ο νεώτερος Άγιορείτης, άγιος Παΐσιος: «Ο νοϋς του ανθρώπου τρέχει με ταχύτητα μεγαλύτερη του φωτός. Η μεγάλη αυτή δύναμη του νοϋ πρέπει να αξιοποιηθεί από τόν άνθρωπο προκειμέ-

νου νά κατευθυνθεῖ ὁ νοῦς ὀλόκληρος πρὸς τὸν Θεό, τὸν Δημιουργό τοῦ φωτός. Ἐάν ὅμως αὐτὴ ἡ δύναμη εἶναι σκορπισμένη, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἔχει δύναμη ὁ νοῦς; Ὅταν, ὅμως, κατορθώσει ὁ νοῦς νά ἀνέβει ψηλά, τότε καί ὅλα τὰ πράγματα τὰ βλέπει ἀπὸ ψηλά μέ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, μέ τό θεϊκό μάτι, τόν θεῖο φωτισμό».

Στό κείμενό του αὐτό ὁ ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης συμφωνεῖ μέ ὅλους τούς πρό αὐτοῦ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Νά τί διδάσκει γιά τό ἴδιο θέμα ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: «Εκεῖνος πού ἀπέκοψε κάθε ροπή τῆς ψυχῆς του πρὸς τὰ κάτω, καί ἐλευθερώθηκε ἀπὸ ὅλα μέ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν, μόνος αὐτός, ἔχοντας θεωθεῖ καί ἔχοντας γίνει φῶς μέσα στή θέα καί ἀπόλαυση ἐκείνη τοῦ φωτός, γνωρίζει τό ὑπέρλαμπρο καί πράγματι ἀκατανόητο τοῦ Θεοῦ».

Ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ συγγραφικοῦ του ἔργου γίνεται κατανοητό πόσο σπουδαία εἶναι ἡ προσφορά τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀπέκτησε πρῶτα προσωπική γνώση τοῦ Θεοῦ, ἔγινε στή συνέχεια ἀπλανῆς θεολόγος, κήρυκας καί διδάσκαλος τοῦ ἀκτίστου Φωτός. Διέσωσε ὅλες τίς ἀληθινές προϋποθέσεις τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας καί ἐξέφρασε τὴν ἐμπειρία τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πού εἶναι ἐμπειρία τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ σπουδὴ καί ἡ ἔρευνα τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ σημείωσε τίς τελευταῖες δεκαετίες ἐκπληκτικὴ πρόοδο. Αὐτό πού προσπάθησαν νά κάνουν τὸν 18ο αἰῶνα οἱ πατέρες τοῦ φιλοκαλικοῦ ἡσυχαστικοῦ κινήματος, οἱ ἱεροπρεπεῖς «Κολλυβάδες», μέ τὴν σχεδιασθεῖσα ἀπὸ τότε ἔκδοση τῶν ἔργων τοῦ μεγάλου πατρός καί διδασκάλου, πραγματοποιήθηκε μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στίς μέρες μας. Ἡ ἔκδοση τῶν ἔργων

ἔχει σχεδόν ὀλοκληρωθεῖ, κυκλοφορεῖ μάλιστα καί σέ νεοελληνικὴ μετάφραση-πλήθος, ἐπίσης, μελετῶν ἔχουν γραφεῖ γύρω ἀπὸ τὰ βασικά θέματα τῆς διδασκαλίας του. Ἡ ἐπάνοδος τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας στίς πατερικὲς τῆς ρίζες καί τῆς πνευματικῆς ζωῆς στήν ὁδὸ τῶν Ἁγίων καί τῶν Πατέρων συνδέεται μέ τὴν ἀνθησιση τῶν παλαμικῶν σπουδῶν, καθὼς καί μέ τὴν ἀναγέννηση τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τῆς συνδεδεμένης μέ τὴν ἄσκηση καί τὴν προσευχή, κατὰ τὴ διδασκαλία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ὅπως αὐτό συμβαίνει στό Ἁγιον Ὄρος, ἀλλὰ καί ἐδῶ ἀκόμη στόν κόσμο.

Ἀγαπητοί μου!

Ἀναπολώντας κατὰ καιροὺς τὴν ἁγιασμένη μορφή τοῦ ὀσίου Παῖσιου τοῦ Ἁγιορείτου καθὼς καί τίς φωτισμένες νοθεσίες καί διδαχές του, πού πάντα στάλαζαν σά βάλσαμο στίς ψυχές ὄλων πού, λίγο ὡς πολύ, εἶχαμε τὴν εὐλογία νά τὸν συναντήσουμε, μᾶς μένει ἡ αἴσθησιση ὅτι ὅλα ὅσα ὑπέφερε καρτερικά στήν ἀσκητικὴ του ζωῆ: στερήσεις, κακουχίες, πειρασμοί, κοπιώδεις μετακινήσεις, ἐνοχλήσεις καί κόπωση ἀπὸ τούς ἀναρίθμητους προσκυνητές καί τέλος, ὀδυνηρές ἀσθένειες, τὰ ὑπέμενε ἀπὸ ἀγάπη γιά τό Θεό καί γιά τὸν ἄνθρωπο.

Καί στίς Μονές καί τίς Σκήτες πού διακόνησε, ἐντός καί ἐκτός Ἁγίου Ὁρους, καί ὅταν ζοῦσε μόνος του στήν ἡσυχία, ἡ ζωὴ του ἦταν μία συνεχῆς διακονία ἀγάπης. Μιᾶς ἀγάπης χωρὶς σύνορα πού ἐπειδὴ ἦταν εἰλικρινῆς καί ἀπαύγασμα τῆς θεοειδοῦς τοῦ ψυχῆς, ξεκούραζε ὅλους ὅσους τὴ γεύονταν. Ἀκόμη καί στήν περίοδο πρὶν τὴν ὀσιακὴ του κοίμησιση, ἂν καί ἐξ αἰτίας τῆς ἐπάρατης νόσου εἶχε ὀδυνηρώτατους πόνους, ἐκεῖνος θυσιάζοντας τὸν ἑαυτό του γιά τούς ἀδελφούς του, διακονοῦσε

μέ αὐταπάρνηση καί αὐτοθυσία ὅσους προσέτρεχαν σ' αὐτόν γιά νά βοηθηθοῦν.

Μά κι ἀπό τήν πλούσια διδασκαλία του, πού ἀναφέρεται διεξοδικά σέ ὅλα τά θέματα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί πού πραγματικά μᾶς «ἀφυπνίζει πνευματικά», βλέπουμε τό Ὅσιο νά μιλάει μέ «μέ πόνο καί ἀγάπη» γιά ὅλους μας.

Ἀπό τό πάνθεον τῶν ἀρετῶν, ἡ ἀγάπη -ξεχωριστά ἀνάμεσα στίς ἄλλες- φαίνεται νά διαπνέει τή σύνολη ζωή καί διδασκαλία τοῦ ὁσίου Παΐσιου.

Ἐλεγε στούς ἀκροατές του, ὑπογραμμίζοντας τή δύναμη τῆς ἀγάπης:

«... ἐπειδή δέν ξέρουμε τί μᾶς περιμένει, ὅσο μπορείτε, νά καλλιιεργήσετε τήν ἀγάπη. Αὐτό εἶναι τό κυριώτερο ἀπ' ὅλα: νά ἔχετε μεταξύ σας ἀγάπη ἀληθινή, ἀδελφική, ὄχι ψευτική. Πάντα ὅταν ὑπάρχει τό καλό ἐνδιαφέρον, ὁ πόνος, ἡ ἀγάπη, ἐνεργεῖ κανεῖς σωστά. Ἡ καλοσύνη, ἡ ἀγάπη, εἶναι δύναμη».

Μία ἀπό τίς τελειότερες ἐκφράσεις ἀγάπης εἶναι τό νά προσευχόμαστε γιά τούς ἄλλους. Τήν ἀλήθεια αὐτή καθώς καί τήν ἀξία της τονίζει ὁ ὁσιος Παῖσιος: «Ἡ καρδιακή προσευχή βοηθαίει ὄχι μόνο τούς ἄλλους ἀλλά καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας, γιατί βοηθαίει νά ἔρθει ἡ ἐσωτερική καλοσύνη. Ὅταν ἐρχόμαστε στή θέση τοῦ ἄλλου, ἐρχεται φυσιολογικά ἡ ἀγάπη, ὁ πόνος, ἡ ταπείνωση, ἡ εὐγνωμοσύνη μας στό Θεό μέ τή συνεχή δοξολογία, καί τότε ἡ προσευχή γιά τό συνάνθρωπό μας γίνεται εὐπρόσδεκτη ἀπό τόν Θεό καί τόν βοηθαίει». Καί σέ ἐρώτηση γιά τό πῶς καταλαβαίνει ὅτι μέ τήν προσευχή του βοηθήθηκε ὁ ἄλλος, ἀπαντάει: «Τό πληροφορεῖται ἀπό τή θεία παρηγοριά πού νιώθει μέσα του μετά ἀπό τήν πονεμένη του καρδιακή προσευχή πού ἔκανε. Πρέπει, ὅμως, πρῶτα τόν πόνο τοῦ ἄλλου νά τόν κάνεις

δικό σου πόνο καί ὕστερα νά κάνεις καί καρδιακή προσευχή. Ἡ ἀγάπη εἶναι ιδιότητα θεϊκή καί πληροφορεῖ τόν ἄλλον».

Μά καί στό θέμα αὐτό τῆς ἀγάπης ἡ πνευματική συγχορδία τῶν Ἁγίων εἶναι θαυμαστή. Ἔτσι, ἡ ταπείνωση καί ἡ εἰρήνη τῶν λογισμῶν ἀποτελοῦν κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ τόν νοητό χώρο, μέσα στόν ὁποῖο ἀναπτύσσονται τά διάφορα εἶδη τῆς ἀληθινῆς ἀρετῆς. Στό κέντρο τοῦ χώρου αὐτοῦ ὑψώνεται τό βασίλειο τῆς ἀγάπης, πού ἔχει στά πρόθυρά του «τό προοίμιον τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», τήν ἀνεκλάλητη καί ἀναφαίρετη χαρά.

Ἡ ἀγάπη εἶναι προϋπόθεση γιά νά φέρει τό ἐπιδικώμενο ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέγχου τῶν σφαλμάτων τοῦ ἄλλου κι αὐτό εἶναι κάτι πού τό ὑπογραμμίζει ὁ ὁσιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης: «Ὅταν ἐλέγχουμε κάποιον ἀπό ἀγάπη, εἴτε τήν καταλαβαίνει ὁ ἄλλος τήν ἀγάπη μας εἴτε ὄχι, ἡ ἀλλοίωση γίνεται στήν καρδιά του, ἐπειδή κινούμαστε ἀπό καθαρή ἀγάπη. Ἐνῶ ὁ ἔλεγχος πού γίνεται χωρίς ἀγάπη, μέ ἐμπάθεια, τόν κάνει τόν ἄλλο θηρίο γιατί ἡ κακία μας προσκρούει στόν ἐγωισμό του... Ὅταν ἀνεχόμαστε τόν ἄλλον ἀπό ἀγάπη, ἐκεῖνος τό καταλαβαίνει».

Ἡ θυσία γιά τόν ἀδελφό εἶναι μίμηση Χριστοῦ. «Νά μάθει κανεῖς νά χαίρεται μέ τό νά δίνει», ἔλεγε ὁ μακαριστός Γέροντας καί συνέχιζε: «Τέτοιοι ἄνθρωποι πού δίνονται χωρίς νά ὑπολογίζουν τόν ἑαυτό τους, θά μᾶς κρίνουν μεθαῦριο... «Ὁ Χριστός συγκινεῖται, ὅταν ἀγαπᾶμε τόν πλησίον μας πιο πολύ ἀπό τόν ἑαυτό μας, καί μᾶς γεμίζει μέ θεία εὐφροσύνη. Βλέπεις Ἐκεῖνος δέν περιορίστηκε στό “ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σαυτόν” ἀλλά θυσιάστηκε γιά τόν ἄνθρωπο». Καί συμπληρώνει: «Ἀδύνατον εἶναι νά ἔλθει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μέσα μας, ἐάν δέν

βγάλουμε έξω τόν εαυτό μας από τήν αγάπη μας καί νά τήν δώσουμε στόν Θεό καί στίς εικόνες Του καί νά δινόμαστε πάντα στους ἄλλους, χωρίς νά θέλουμε νά μᾶς δίνονται οἱ ἄλλοι».

Ἐπιμένοντας ὁ ὁσιος Παῖσιος στή θυσιαστική προσφορά ὡς ἔκφραση τέλειας αγάπης, μᾶς νουθετεῖ: «Ἡ θυσία γιά τόν συνάνθρωπό μας κρύβει τήν μεγάλη μας αγάπη γιά τόν Χριστό. Ὅσοι ἔχουν μέν τήν αγαθή προαίρεση γιά νά ἐλεήσουν, ἀλλά δέν ἔχουν τίποτα καί πονᾶνε γι' αὐτό, ἐλεοῦν μέ τό αἷμα τῆς καρδιάς τους». Καί γιά νά ἐνθαρρύνει ὅσους αγωνίζονται στό νά καλλιεργοῦν τήν βασιλίτσα τῶν ἀρετῶν, συμπληρώνει: «Οἱ εὐσπλαγχνοί, ἐπειδή πάντα χορταίνουν τούς ἄλλους μέ αγάπη, πάντοτε εἶναι χορτασμένοι ἀπό τήν αγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἀπό τίς ἄφθονες εὐλογίες Του».

Ἐχουν περάσει ἤδη ἀρκετά χρόνια ἀπό τήν ὀσιακή κοίμηση τοῦ ὀσίου Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου. Ὅμως οὔτε αὐτά κατάφεραν οὔτε ὅσα ὁ Θεός θά ἐπιτρέψει νά ζήσει ἀκόμη αὐτός ὁ κόσμος θά καταφέρουν νά σβήσουν τήν χαριτωμένη μορφή του ἀπό τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού ἀγάπησε μέσα ἀπό τήν πολλή του μανική αγάπη πρὸς τόν Χριστό. Ὁλόκληρη ἡ ζωή του ἦταν μιά διακονία αγάπης. Μιάς αγάπης χωρίς σύνορα ! Γι αὐτό καί ὅσο ὁ ἥλιος θά ἀνατέλλει στή γῆ, δέν θά πάψει νά μᾶς ἐμπνέει καί νά διδάσκει πῶς ν' ἀγαποῦμε πραγματικά! Διδάσκει:

«Ἐκεῖνοι πού ἀγαποῦν ἀληθινά καί αγωνίζονται σωστά, ἀνέχονται μέ αγάπη, θυσιάζονται, στεροῦνται καί ἀναπαύουν τόν πλησίον τους, πού εἶναι ὁ Χριστός». Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του!

Ἡ σημερινή τιμή στή μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ὑπογραμμίζει σέ

μᾶς τούς πιστούς τήν ἀνηφορική πορεία πρὸς τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ταυτόχρονα, ὅμως, μᾶς ζωντανεῦει τήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως.

Στά ὅσα παραπάνω ταπεινά καταθέσαμε στήν αγάπη σας ὑπογραμμίσαμε τή δύναμη τῆς προσευχῆς, τή δυνατότητα νά τήν ἀσκοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μοναχοί καί λαϊκοί, τή δυνατότητα νά γνωρίσουμε τόν Θεό μέσα ἀπό τίς θείες του ἐνέργειες καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του, τήν ἀγωνιστικότητα γιά τή διαφύλαξη τῆς ὀρθῆς πίστεως, τή δύναμη τῆς θυσιαστικῆς αγάπης καί τῆς διακονίας πρὸς τόν ἀδελφό μας... !

Ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος, ἀπό τά χρόνια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ὡς τίς μέρες μας, μέ τήν ἀγιοκατάταξη τοῦ ὀσίου Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου, στέλλονται στόν κόσμο μας ἀνταύγειες αἰωνιότητας. Καί σήμερα, ἐν μέσῳ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὄχι μόνο ἀντλοῦμε δύναμη καί ἐλπίδα, ὄχι μόνο λαμβάνουμε ὑπόδειγμα ἀγιαστικῆς βιοτῆς καί ἐμπειρίας, ἀλλά κυρίως ὁμολογοῦμε τή βιωματική πεποίθηση πού εἶχαν καί ἀκτινοβολοῦσαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι, ἀνάμεσά τους καί οἱ Ἁγιορεῖτες, πῶς ὁ Χριστός ἀνέστη!

Ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε στόν ἀναστημένο Χριστό, λάβαμε τό δῶρο αὐτῆς τῆς νέας ζωῆς καθώς καί τή δύναμη νά τήν ἀποδεχθοῦμε καί νά ζήσουμε διά μέσου της· τή δύναμη νά ἀντιμετωπίσουμε κάθε κατάσταση αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀκόμα καί αὐτόν τόν ἴδιο τό θάνατο· μιά πού μέ τό δικό Του σταυρικό θάνατο ὁ Χριστός, ἄλλαξε τή φύση ἀκριβῶς τοῦ θανάτου. Τόν ἔκανε πέρασμα-διάβαση-«Πάσχα» στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, μεταμορφώνοντας τή δραματικότερη καί τραγικότερη στιγμή τοῦ ἀνθρώπου σέ αἰώνιο θρίαμβο. Μέ τό «θανάτω θάνατον πατήσας», ὁ Χριστός μᾶς ἔκανε μετόχους τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Τό Πάσχα είναι ή θύρα, άνοιχτή κάθε χρόνο, πού όδηγεϊ στην ύπέρλαμπρη Βασιλεία τών Ούρανών. Είναι ή πρόγευση τής αιώνιας καί άπερίγραπτης χαρής καί ευφροσύνης πού περιμένει όσους, άφου συσταυρώθηκαν μέ τόν Χριστό, συναναστήθηκαν μαζί Του, άπό τή νέκρωση πού είχαν έπιφέρει στή ψυχή τους τά πάθη. Αύτή είναι ή πίστη τής Έκκλησίας μας πού έπιβεβαιώνεται καί φανερώνεται στον κόσμο μέσα άπό τούς άγίους της, τούς φίλους του Θεού. Καί τέτοιοι είναι ό άγιος Γρηγόριος ό Παλαμής, ό όσιος Παΐσιος ό Άγιορείτης καί όλες οι άγιασμένες μορφές του Άγίου Όρους.

Διδάσκει, μέ τόν χαρακτηριστικό του τρόπο ό όσιος Παΐσιος: «Ο Χριστός μās θέλει λεβέντες καί παλληκάρια». Καί δέν έννοει τίποτα λιγότερο ή τίποτα περισσότερο άπό εκείνο πού έκφράζει ή φαινομενικά κοσμική αύτή εικόνα: Δυνατό καί ήρωϊκό άνθρωπο, γυμνασμένο στό σώμα αλλά κυρίως στην ψυχή, έτοιμο για άγώνες, για ήττες καί για νίκες.

Πατι όπως ό Χριστός, έτσι κι έμεις, άπό τή θλίψη του Σταυρού καί του πάθους, άπό τόν πόνο καί τò θάνατο, φθάνουμε στή χαρά τής Άναστάσεως, προς τήν όποία καί πορευόμαστε μέ κουράγιο καί δύναμη.

Καί έπειδή ζοϋμε σέ καιρούς χαλεπούς όπου ή οικονομική κρίση συνεχίζει νά μαστίζει τήν κοινωνία μας, θά ήθελα νά κλείσω μέ ένα, όπως θέλω νά πιστεύω, αισιόδοξο μήνυμα προς όλους μας. Όπως έγραψε ό μεγάλος όρθόδοξος ρώσος συγγραφέας Θεόδωρος Ντοστογιέφσκι: «ή όμορφιά θά σώσει τόν κόσμο». Έμεις στό Άγιον Όρος λέμε: «Η όμορφιά τής ψυχής θά σώσει τόν κόσμο». Άκόμα κι αν γύρω μας όλα μοιάζουν νά γκρεμίζονται, όπως φαίνεται νά συμβαίνει στην έποχή μας. Γι' αυτό δέν πρέπει νά χάνουμε τό θάρρος

μας. Άς στραφοϋμε στην ψυχή μας, άς ένωθεί αύτή μέ τό Θεό καί μέσα άπ' αύτή τήν ένωση καί τήν ένατένιση, θά μπορέσουμε, μέ τή βοήθεια του Θεού, νά διαπεράσουμε μέ ασφάλεια τό πέλαγος τής φουρτουνιασμένης ζωής μας.

Στήν πορεία προς τήν συνάντησή μας μέ τόν άναστημένο Χριστό, τόν Θεό μας, στον όποιο πρέπει κάθε δόξα, τιμή καί προσκύνηση, στους αιώνες τών αιώνων. Αμήν!

Πρίν όμως αναχωρήσω άπό τό φιλόξενο αυτό βήμα θά ήθελα νά ευχαριστήσω τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυδωνίας κ.κ. Δαμασκηνό, μέ τήν εύλογία του όποίου κατέθεσα τίς άνωτέρω σκέψεις στην αγάπη σας, ως σκέψεις ενός ταπεινού Άγιορείτου, πού μέ τήν χάρη του Θεού καί τήν εύδοκία του όσιου Άκακίου του Καυσοκαλυβίτου, άσκοϋμαι στή Σκήτη πού ό μεγάλος αυτός ήσυχαστής άγιος ίδρυσε, τριακόσια τόσα χρόνια πριν.

Ό τελευταίος στή χρυσή άλυσίδα τών άγιασμένων μορφών τής άθωνικής έρήμου αλλά καί συνάμα, άπό τούς νεώτερους Άγίους τής Έκκλησίας μας, ό όσιος Πορφύριος ό Καυσοκαλυβίτης, μās διαβεβαιώνει: «Ο Χριστός άναστήθηκε για νά μās δώσει πολλή αγάπη καί χαρά, άπό τώρα. Άπό τώρα ν' αρχίσουμε νά συμμετέχουμε, όλο καί πιό αισθητά, στην φωτεινή ήμέρα τής βασιλείας τής αγάπης του Χριστού, όπου δέν βραδιάζει ποτέ». Σās τό εύχομαι όλόψυχα.

Αποσπάσματα Όμιλίας του Γέροντος Παταπίου Καυσοκαλυβίτου, Βιβλιοθηκαρίου τής Σκήτης Καυσοκαλυβίων, Διδάκτορας Θεολογίας, πού έκφωνήθηκε κατά τόν Κατασκευτικό Έσπερινό τής Β' Κυριακής τών Νηστειών 2015 στον ιερό ναό τής Ι. Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Αποκορώνου.

Ὁ Δ΄ Κατανυκτικός Ἑσπερινός

Στόν μεγαλοπρεπέστατο Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου Χανίων, τελέστηκε ὁ Δ΄ Κατανυκτικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, τήν Κυριακή 15 Μαρτίου 2015, Κυριακή Γ΄ Νηστειῶν - Σταυροπροσκυνήσεως. Στό πλαίσιο τῶν ἑσπερινῶν κηρυγμάτων μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁμίλησε μέ λόγια πνευματικά ἀνταποκρινόμενα ἔντονα στή σημερινή ἐποχή ὁ Ὁσιολογιώτατος Γέροντας Λουκᾶς ὁ

Φιλοθεΐτης (Ἱερά Μονή Φιλοθέου Ἁγ. Ὀρους) μέ θέμα “ὅποιος φυλάγεται στά μικρά δέν πέφτει στά μεγάλα”.

Ὁ Ε΄ Κατανυκτικός Ἑσπερινός

Στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου Χανίων χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός τήν Κυριακή 22 Μαρτίου στόν Ε΄ καί τελευταῖο Κατανυκτικό Ἑσπερινό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Πανοσιολογιώτατος Γέροντας π. Βενέδικτος Νεοσκητιώτης τροφοδότησε μέ λόγια πνευματικά, διαχρονικά καί ἐπίκαιρα συνάμα τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα, μέ θέμα «Ἡ ὑποκρισία στή ζωή μας».

Ἡ ὙΠΟΚΡΙΣΙΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ: Ὑποκρισία εἶναι ἡ ἀπόκρυψη τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων καί σκέψεων, δηλαδή ἡ προσποίηση. Ὑποκρισία εἶναι ὅταν λέω ἓνα πράγμα ἀλλά κατὰ βάθος πιστεύω κάτι ἄλλο, ὅταν φανερώνω ἓνα πρόσωπο ἀλλά κατὰ βάθος εἶμαι κάποιος ἄλλος.

Οἱ τόσο κοινοί στό νεοελληνικό μας λεξιλόγιο ὄροι ὑποκριτής καί ὑποκρισία προέρχονται ἀπό τό ἀρχαῖο ἑλληνικό θέατρο, ὅπου δηλώνουν τόν ἠθοποιό καί τήν ἐπί σκηνῆς τέχνη του, ἀντίστοιχα. Ὅταν χρησιμοποιοῦ τήν ἠθοποιΐα στήν καθημερινότητα καί στίς σχέσεις μου μέ τοὺς συναθρώπους, εἶμαι ὑποκριτής.

Ἡ ὑποκρισία, μέ ἄλλα λόγια, εἶναι τὸ ἀντίθετο τῆς γνησιότητος καί τῆς εὐλικρινείας. Ἐνας ἄνθρωπος πέφτει στήν κατάσταση τῆς ὑποκρισίας, ὅταν προσπαθεῖ νὰ διατηρήσει μία ἐξωτερικά καλή εἰκόνα τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους, χωρὶς ταυτόχρονα νὰ φροντίζει καί ἐσωτερικά νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ καλὸς ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ φαίνεται ὅτι εἶναι.

Ἡ ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ ΣΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ὙΠΟΚΡΙΣΙΑ: Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες οὐδέποτε ἐκτιμοῦσαν τήν ὑποκρισία. Ἐτσι ὁ σοφιστῆς Γοργίας ἔλεγε: «Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ φροντίζει ὄχι ἀπλῶς νὰ φαίνεται καλός, ἀλλὰ νὰ εἶναι πράγματι.

Ἐνα χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τῶν ὑποκριτῶν εἶναι ἡ ἐπίδειξη. Γράφει ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ: «Ὁμολογοῦμε τὰ μικρά μας ἐλαττώματα, μόνο γιὰ νὰ πείσουμε, ὅτι δὲν... ἔχουμε μεγάλα!».

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ΓΙΑ ΤΗΝ ὙΠΟΚΡΙΣΙΑ

Τὴν ὀριοθέτηση τῆς ἀληθινῆς εὐσέβειας καί τῆς ὑποκρισίας τὴν κάνει ὁ Κύριος στήν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία.

Ὁ Κύριος καταδικάζει τὴν ὑποκριτικὴ προσευχή. «Ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔση ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καί ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις». Ὁ Κύριος δὲν θέλει νὰ προσευχόμεσθε γιὰ νὰ μᾶς βλέ-

πουν οί ἄλλοι. Θὰ λάβουμε μέρος στὴ δημόσια προσευχὴ στὸ Ναό, ἀλλὰ θὰ ἀποφύγουμε τὴν προβολή.

Ὁ Κύριος καταδικάζει τὴν ὑποκριτικὴ ἔλεημοσύνη· «Προσέχετε τὴν ἔλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. ... ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων». Ὁ Κύριος θέλει νὰ νὰ μὴ ζητᾶμε τὸν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Κύριος συνιστᾷ «μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου» (Ματθ. 6, 1-3).

Ὁ Κύριος καταδικάζει τὴν ὑποκριτικὴ νηστεία· «Ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί». Ἡ νηστεία εἶναι ἔκφραση πίστεως πρὸς τὸν Θεό. Εἶναι σωματικὴ ἄσκηση τοῦ πιστοῦ γιὰ νὰ δουλαγωγῆσει τὸ σῶμα.

Ὁ Κύριος συνιστᾷ στὸν νηστεύοντα «ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων» (Ματθ. 6, 16-17).

Ἡ κατάκριση τοῦ ἄλλου εἶναι καταδικη τοῦ ἴδιου μὲ τὸ ἴδιο μέτρο. «Υποκριτή! βγάλε τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸ μάτι σου, καὶ τότε θὰ δῆς καθαρὰ καὶ θὰ μπορέσης νὰ βγάλῃς τὸ σκουπίδακι ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Ματθ. 7, 1-5).

Στὸν Ἀποκαλυπτικὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ βλέπουμε ὅτι

α. Τὴν ὑποκρισία χρησιμοποίησαν κατὰ τοῦ Κυρίου, οἱ πολέμοι ἐξουσιαστὲς τῆς ἐποχῆς Του, μὲ σκοπὸ νὰ τὸν παγιδέσουν. Σατανικὸ καὶ δόλιο τὸ σχέδιο. Γράφεται σχετικῶς: «Ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι» (Λουκᾶ 20, 20). Ὁ Κύριος τους ἀποκάλυψε, ὡς ἐγκαθέτους. Ἐγκάθετοι, δηλαδὴ βαλτοί, ἦταν αὐτοὶ ποὺ ὑποκρί-

νονταν ὅτι εἶναι δίκαιοι καὶ εὐλαβεῖς, καὶ ποὺ ἀνέλαβαν νὰ παγιδέσουν τὸν Κύριο. Τί κατάφεραν; Ἀπλᾶ, γελοιοποιήθηκαν. Προσοχή, λοιπόν, ἀπὸ τὶς παγίδες τῶν ἐγκαθέτων του πονηροῦ.

β. Ἡ ὑποκρισία εἶναι ἴδιον τῶν ἀνόμων ποὺ σοφίζονται πολλὰ καὶ διάφορα, ἀκόμα καὶ παγιδευτικὰ λογοπαίγνια. Ὁ Κύριος τὰ φανερῶνει καὶ τὰ καταδικάζει μὲ εὐθὺ λόγος. Λέει στοὺς δόλιους παγιδευτὲς: «Εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· τί μὲ πειράζετε;» (Μάρκου 12, 15). Ἡ ὑποκρισία εἶναι δόλια πειρακτικὴ ἐνέργεια, μὲ σκοπὸ τὴν παγίδευσή μας στὴν ἁμαρτία. Ἐπομένως, μακριά!...

γ. Τὴν ὑποκρισία ἀπέναντι ἀκόμα καὶ στὸ Θεό, ἐκ μέρους τῶν ἐξουσιαστῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποκαλύπτει ὁ Κύριος, θυμίζοντας τὴ σχετικὴ προφητεία τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα. Λέγει: «Υποκριταί! Καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων· ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεῖλεσι μὲ τιμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ» (Ματθ. 15, 7-8).

δ. Ἡ ὑποκρισία, εἶναι σύμπτωμα παραπλανητικό. Ἦταν συνηθισμένοι σὲ τοῦτο οἱ ἐξουσιαστὲς τοῦ Ἰσραὴλ. Παραπλανοῦσαν τὸ λαό. Αποτόλμησαν νὰ παραπλανήσουν ἀκόμα καὶ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ νὰ τὸν φέρουν σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν κρατικὴ ἐξουσία. Τὴν ὑποκριτικὴ πονηριά τους τὴν ἀποκαλύπτει ἐρωτηματικὰ ὁ Κύριος. Ἀπαντᾷ: «Τί μὲ πειράζετε, ὑποκριταί;» Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ». Ἐκεῖνοι ντροπιασμένοι: «ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον» Παρὰ δὲ τὸ πάθημα, «οὐκ ἠβουλήθησαν συνιέναι». Δὲν ἔβαλαν μυαλό!....

Στὸ 23 κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου μὲ τὰ μὲ τὰ 8 «οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί» γίνεται ἡ καταδίκη τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς νοσηρῆς θρησκευτικότητος ποὺ τὴν συνόδευε.

Τοὺς ὀνομάζει «ἀνόητους», «τυφλοὺς», «ὀδηγοὺς τυφλῶν», «τάφους ἀσβεστωμένους», «γεμάτους ἀρπαγῆ καὶ ἀδικίας», «φίδια καὶ γεννήματα ὄχιας», «μεστοὺς ὑποκρίσεως ἔσωθεν».

Τοὺς καταγγέλει γιὰ τὴν ἀρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν ἀπροστάτευτων χηρῶν.

Γιὰ τὰ ἐμπόδια ποὺ βάζουν στοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Γιὰ τὸν ὄρκο στὸ ναὸ καὶ τὴν ἀρπαγὴ τῶν ταμάτων τους.

Γιὰ τὸ δέκατο τοῦ ναοῦ σὲ δυόσμο, κίμηνο καὶ ἄνηθο, τὴ στιγμή ποὺ καταπατοῦν τὴν δικαιοσύνη, τὴν εὐσπλαχνία καὶ τὴν πιστότητα.

Γιὰ τὴν σημασία ποὺ δίνουν στὸ στόλισμα τῶν τάφων τῶν προφητῶν, τὴ στιγμή ποὺ εἶναι ἴδιοι σὲ κακότητα μὲ τοὺς προγόνους τους ποὺ θανάτωσαν τοὺς προφήτες.

Τοὺς καταγγέλλει ὡς ὑποκριτές, ὅταν κατηγοροῦν τοὺς μαθητές του ὅτι ἔφαγαν μὲ ἄνιπτα χέρια. «ὑποκριτές! ἀκυρώσατε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ μὲ πρόσχημα τὴν παράδοση ποὺ φτιάξατε ἐσεῖς, διδάσκοντας διδασκαλίες καὶ ἐντάλματα ἀνθρώπων». Περιφρονοῦν τοὺς ἀμαθεῖς στὸ ὄνομα δικῆς τους νομιμοφροσύνης. Ἐμποδίζουν κάθε ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ τοὺς τελῶνες, περιορίζοντας ἔτσι στὸ δικό τους ὀρίζοντα τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Νομίζουν ὅτι ἔχουν δικαιώματα ἀκόμη καὶ πάνω στὸ Θεό, ἐπειδὴ τηροῦν τὶς ἐντολές.

Ὅπως διαπιστώνουμε ἀπὸ ὅσα ἀποκάλυψε προσωπικὰ ὁ Κύριος καὶ ἀναφέρονται στὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, ἡ ὑποκρισία εἶναι ἓνα μέγιστο ἀμάρτημα. Μολύνει τὴν ὅλη πνευματικὴ ζωὴ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Οἱ ὑποκριτές, θεληματικὰ ἢ ἀθέλητα, ὑποπίπτουν σὲ βαρῦτατο σφάλμα ποὺ χρῆζει ἀντιμετώπισεως. Τὸ σωστὸ εἶναι νὰ φαινόμαστε ὅπως καὶ στὴν πραγματικότητα εἴμαστε.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἔχουμε καὶ τὴν κοσμικὴ καὶ ἀνθρώπινη ὑποκρισία, ὡς ἓνα κοινωνικὸ σύμπτωμα ποὺ χρῆζει καὶ αὐτὸ ἰδιαίτερας ἀντιμετώπισεως. Εἶναι μία νοσηρὴ κατάσταση ποὺ ὅταν προχωρήσει σὲ μεγάλη ἔκταση, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει σύμπτωμα κοινωνικῆς πανδημίας, γιὰ τὴν ὁποία χρειάζεται καὶ ἓνας πάνδημος συναγεμὸς θεραπείας.

Ἡ ὑποκρισία λοιπὸν συνιστᾷ ἀμάρτημα. Εἶναι ἀρρώστια βαριά τῆς ψυχῆς. Καὶ ἀποτελεῖ διαβολικὴ συμπεριφορὰ, ἀφοῦ ἐκεῖνος ποὺ πρῶτος ὑποκρίθηκε στὸν ἄνθρωπο εἶναι ὁ διάβολος. Ὁ ὑποκριτῆς ἄνθρωπος φορᾷ τὴν μάσκα τῆς εὐσεβείας χωρὶς νὰ εἶναι πραγματικά.

Ὁ Ἄπ. Παῦλος προειδοποιεῖ ὅτι στοὺς ἔσχατους χρόνους κάποιοι πιστοὶ «θὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ ἀπατεῶνες καὶ ὑποκριτές, ποὺ ἔχουν πωρωμένη τὴν συνείδησί τους» (Α΄ Τιμ. 4, 2). Ζητᾷ ἡ ἀγάπη νὰ εἶναι «ἀνυπόκριτος» δηλ. εἰλικρινῆς (Ρωμ. 12, 9). Ἀλλὰ καὶ ἡ πίστη πρέπει νὰ εἶναι «ἀνυπόκριτος», δηλ. εἰλικρινῆς (Α΄ Τιμ. 1, 5).

Ὁ Ἄπ. Πέτρος μᾶς ζητᾷ νὰ πετάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὴν «ὑποκρισία» (Α΄ Πετρ. 2, 1). Ἡ δὲ «φιλαδελφία» μας νὰ εἶναι «ἀνυπόκριτος», δηλαδή εἰλικρινῆς.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Του Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου
Ἱεροκήρυκος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος

Ο Σταυρός καί τό μεγαλειώδες θαῦμα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου μας ἀπετέλεσαν καί θά ἀποτελοῦν αἰώνια πηγή θάρρους, πίστεως, ἐλπίδας, ζωῆς, δύναμης καί προπάντων ἀγάπης γιά τήν ἀνθρωπότητα. Ἐπί εἴκοσι αἰῶνες ἡ Οἰκουμενική Χριστιανοσύνη τιμᾶ καί γιορτάζει τίς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Παθῶν καί τοῦ Ἁγίου Πάσχα, βιώνοντας κάθε φορά, μέ τήν ἴδια μυσταγωγία, εὐλάβεια καί συγκίνηση, ἀλλά καί μέ δέος καί ἀγαλλίαση, τό λυτρωτικό μυστήριον τῶν μοναδικῶν θαυμάτων.

Ἐπί 2000 χρόνια οἱ Χριστιανοί, σ' ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς, κλίνουν εὐλαβικά καί μέ ὑπέρτατο σεβασμό τό γόνυ, μπροστά στόν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ, πού ἀπλώνει ὅλος ἀγάπη τά ἄχραντα χέρια Τοῦ στό Σταυρό, αὐτόν πού ἀποτελεῖ τό μέγα καύχημα τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μας, τό σύμβολο ἐκείνου πού, ἀπό ὄργανο ἀτίμωσης, περιφρόνησης, τιμωρίας καί θανάτου, κατέστη, χάρη στό πάθος καί τή θυσία τοῦ Θεανθρώπου, σύμβολο ζωῆς, δύναμης, δημιουργίας, σύμβολο ἐμπνευσης καί αἰσιοδοξίας γιά ὅλους ἐκείνους πού στηρίζουν ἐπάνω τοῦ τόν ἀγώνα καί τήν ἀγωνία τῆς ζωῆς τους.

Ἐπί 2000 χρόνια οἱ Χριστιανοί προσκυνοῦν μέ συγκίνηση καί μέ δάκρυα στά μάτια τόν Ἐπιτάφιο, ἀλλά καί μέ χαρά καί ἀγαλλίαση ψάλλουν θριαμβευτικά στόν Ὁρθρο τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τό «Ἀναστείτω ὁ Θεός...», ὑψώνοντας μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς τό λάβαρο τῆς Θείας Ἀνάστασης.

Αὕτη ἡ πεποίθηση, στό μεγαλύτερό της ἱστορίας ὄλων τῶν ἐποχῶν θαῦμα καί γεγονός, εἶναι πού μας δίνει θάρρος καί δύναμη στόν ἀγώνα τῆς ζωῆς, ἀφοῦ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι ταυτόχρονα καί ἡ Ἀνάσταση τῆς ψυχῆς.

Ἐρχεται κάθε χρόνο ἡ μυσταγωγία καί ἡ κατάλυξη τῶν Ἁγίων Ἡμερῶν καί τῶν ἀπό-

βραδων τῆς Μεγάλης ἐβδομάδος, μέσα στήν πεζή καί βιαστική καθημερινότητα, νά μᾶς γεμίσουν μέ ἡρεμία καί γαλήνη, νά χαρίσουν στίς καρδιές μας ἀνακούφιση καί ἀγάπη, μέ τίς κατανοητικές ἀκολουθίες τοῦ Νυμφίου καί τῶν Ἀχράντων Παθῶν, τίς πλημμυρισμένες ἀπό τίς εὐωδιές τῆς βιολέτας, τῆς πασαλιᾶς, τίς εὐωδιές τῆς ἀνοιξης.

Πόσο ἀπέραντη εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη καί ἡ λατρεία μας γιά τόν γλυκύτατο Ναζωραῖο, τό γλυκύ ἔαρ τῆς Παναγίας μας, πού μέ τή μαρτυρική Του θυσία στό Σταυρό τῆς οδύνης, ἔδειξε τήν ἀπερίγραπτη καί χωρίς ὄρια ἀγάπη Του στόν πολύπαθο ἄνθρωπο.

Ἡ πνευματική φιλοσοφία τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ θαυμαστοῦ μεγαλείου τῆς Ἀνάστασης θά πρέπει πάντα νά μᾶς συνοδεύει, σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας καί νά μᾶς δίνει κουράγιο, πίστη καί ἐλπίδα γιά τό ξεπέραςμα τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς, ἀφοῦ πίσω ἀπό τό μαρτύριο καί τό πάθος τῆς Σταύρωσης, ὁ ἀληθινός Χριστιανός, πού καλυβδώνει τήν πίστη τοῦ μέσα ἀπό τίς δοκιμασίες, διακρίνει πάντα τό γλυκό φῶς τῆς Ἀνάστασης, τό φῶς τῆς Ἀνάστασης τό ἀνέσπερο, πού βγαίνει μέσα ἀπό τό ξύλο τοῦ Σταυροῦ.

Εἶναι αὐτό τό γλυκό καί ἀνέσπερο φῶς πού, εἰδικά στούς σκληρούς, στούς ἀπάνθρωπους καί παραγμένους καιρούς μας, χρειάζεται τόσο ἀπαραίτητα νά φωτίζει τίς ψυχές τῶν σύγχρονων καί «πολιτισμένων» ἀνθρώπων, πού παραπαίουν στήν ὑλιστική ἐποχή μας καί πνίγονται στήν ἀλόγιστη δίψα τοῦ κέρδους μέ κάθε μέσο, θεμιτό καί ἀθέμιτο. Εἶναι αὐτό τό ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ μας πού θά πρέπει νά ζεσταίνει, νά γλυκαίνει καί νά μαλακώνει τίς σκληρές καί παγωμένες καρδιές τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου γιά ἕνα εἰρηνικότερο καί ἀνθρωπινότερο αὔριο τῆς ἀνθρωπότητας.

Θεοχαρίδειο Ίδρυμα

Κέντρο Κοινωνικής
Συμπαράστασης Νέων

Άρχοντάκη 4 Χανιά
τηλ: 2821028488

Υπεύθυνη: Έλενη Άποστολίδου
Νυκτερινή γραμμή SOS: 2821045046

Ἄγωνιῶ... δέν μέ βρέπεις;

Πρεσβύτερος π. Ἰωάννης Κουκουράκης

«Εἶσαι στό κόσμο σου;...σύνελθε» λέω σέ ἕνα νέο παιδί. Μοῦ ἀπαντάει «Ναί εἶμαι στόν κόσμο μου καί ἐσύ δέν κάνεις τίποτα γιά νά μέ πλησιάσεις, νά μέ γνωρίσεις... ἀπλά μέ κρίνεις, μέ κατακρίνεις καί μέ καταδικάζεις ἐρήμην μου»

Ἦταν ὁ νέος μοῦ τό εἶπε αὐτό, στήν ἀρχή εἶπα πόσο ἄδικο ἔχει... ἀλλά κατάλαβα στήν πορεία ὅτι ὅλο αὐτό εἶχε μία κραυγή ἀγωνίας πού ἐγώ ἀπλά τήν ἀγνοοῦσα, ὅπως ὅταν βλέπουμε ἕναν ναυαγό πού πνίγεται καί ἐμεῖς δέν κάνουμε τίποτα

Ἕνας νέος ἀπό πολύ νωρίς κάνει ὄνειρα γιά τή ζωή του, ὄνειρα ὁμορφα, ὄνειρα πού τοῦ χαρίζουν μία ζωή ἴσως καλύτερη ἀπό αὐτή πού εἶχε. Παράλληλα

μέ τά ὄνειρα αὐτά, ὁ νέος ἔχει ἀναζητήσεις γύρω ἀπό τόν Θεό γιατί ὅλοι ἀναζητᾶμε τόν Θεό! Ὁμως, ἀνάλογα μέ τά μέχρι τότε βιώματά του, οἰκογενειακά, σχολικά, ἡ ἀναζητήσή του αὐτή, ἀκολουθεῖ μία πορεία, ἡ ὁποία εἴτε θά ὀδηγήσει στήν μιά καί Μόνη Ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Κύριός μας, ἢ θά ὀδηγήσει στήν πλάνη.

Ἄλλοι ἀναζητᾶμε τόν Θεό ἀλλά στήν πορεία χάνουμε τόν στόχο καί ἄλλοι πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι τό χρήμα, ἡ δόξα, τό ποτό, τά ναρκωτικά.

Μπορεῖ στήν ἀρχή αὐτά νά μᾶς δίνουν τήν ψευδαίσθηση ὅτι ἀνακαλύψαμε τό Θεό ἀλλά δυστυχῶς πολύ γρήγορα καταλαβαίνουμε ὅτι πέσαμε στήν πλάνη γιατί ἦρθε μία κρίση οἰκονομική καί μᾶς ἔδειξε ὅτι τά χρήματα τελείωσαν ἄρα καί ὁ Θεός τελείωσε καί ἀπογοητευόμαστε. Ἡ δόξα στήν ἀρχή της ἦταν ἕνα ὠραῖο πυροτέχνημα πού ἔσβησε καί... τώρα; Τό ποτό μᾶς πρόσφερε μία στιγμή χαρᾶς ἀλλά μας ξέφυγε ἀπό τόν ἔλεγχο, καταλήξαμε ἐξαρτημένοι ἀλκοολικοί καί τήν Εὐτυχία τήν διαδέχτηκε

ἡ δυστυχία καί τά προβλήματα! Τό ἴδιο καί τά ναρκωτικά, νόμισαν ὅτι αὐτό ἦταν ὁ Θεός ἀλλά πολύ γρήγορα καί ἐκεῖ, εἶδαν τήν ξέφρενη πτώση πού δυστυχῶς πολ-

λούς τοὺς ὀδηγεῖ στό μοιραῖο!

Ὅμως, σέ αὐτή τήν ξέφρενη πορεία ἀδερφοί μου, ὑπάρχει τό φρένο, ἡ Σωτηρία μας πού εἶναι ὁ Κύριός μας ἀλλά πῶς ὁ νέος, ἡ νέα θά μάθει θά γνωρίσει τόν Κύριο ὅταν ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι ἀπέχουμε καί ζοῦμε στήν ἀσωτεία τῶν καιρῶν; Παραδώσαμε τό πνεῦμα μας μπροστά σέ ἕνα τηλεοπτικό δεκτική παρακολουθώντας κάθετι πού μᾶς προσφέρουν καί τό ὅποιο εἶναι τόσο ἀναλώσιμο καί φτηνό πού ὁμως ταυτιζόμαστε μέ αὐτό καί χάνουμε τήν

ουσία! Τό ίδιο ακριβώς συμβαίνει και μέ τό διαδίκτυο, τό όποιο πέραν από τά καλά πού διαθέτει, μᾶς κρατᾶ σέ μία σχέση εξάρτησης! Ξεχάσαμε και άπομακρύνουμε από τήν ζωή μας, τήν προσευχή, ή όποία μᾶς κρατάει σέ μία έπικοινωνία μέ τό Θεό πού είναι ή έλπίδα μας. Η πνευματική ήσυχία μέσα μας είναι τό καλύτερο δώρο πού μπορούμε νά κάνουμε στον έαυτό μας γιατί έτσι μπορούμε νά αντιμετώπισουμε κάθε δυσκολία στή Ζωή μας! Έπομένως, όταν έχουμε πνευματική ήσυχία μέσα μας τότε και ό νέος πού μας βλέπει άναζητᾶ νά βρεῖ και αυτός αυτό τό δώρο και έτσι οδηγείται κοντά στό Θεό, δηλαδή στή σωτηρία του.

Θά πρέπει νά τονίσουμε, σέ αυτό τό σημείο, ότι ή εκκλησία μας έχει πάντοτε τήν πόρτα της άνοιχτή για καθένα πού θέλει νά γνωρίσει, νά γονατίσει, νά δακρύσει έμπροσθεν τής εικόνας του Κυρίου μας και τό ίδιο θά πρέπει νά πράξουμε και όλοι οί κληρικοί, δηλαδή νά έχουμε άνοιχτή τήν άγκαλιά μας για καθένα πού θέλει νά μᾶς πεί ότιδήποτε, όπως έκανε ό Άγιος τής Έκκλησίας μας γέροντας Παῖσιος και Πορφύριος! Νά μήν διώχνουμε κανένα, νά ακούμε προσεχτικά και νά δίδουμε έναν λόγο άγάπης, έναν κάλο λόγο γιατί όλοι

μπορούμε νά πούμε έναν κάλο λόγο ό όποιος μπορεί νά είναι τόσο σωτήριος, όπως τό μεγαλύτερο φάρμακο σέ μία άσθένεια. Οί κληρικοί έχουν λάβει τήν χάρη τής ιεροσύνης, όχι για νά τήν κρατήσουν για τον έαυτό τους άλλα για νά τήν μεταδίδουν σέ όλο τό κόσμο. Έπομένως, ό Ίερέας έχει τήν ευθύνη νά δείχνει τό δρόμο τής σωτηρίας και νά καθοδηγεί τον λαό προς τον όρθόδοξο δρόμο! Όταν συμβαίνει αυτό, οί νέοι δέν θά νιώθουν μοναξιά, θά αισθάνονται ότι έχουν κάπου νά κλείνουν τήν κεφαλή τους, κάπου νά έναποθέσουν τίς άγωνίες και τά όνειρά τους, νά βρούν τον Θεό πού άναζητούν, νά βρούν τήν άλήθεια πού ψάχνουν!

Όταν συμβεί αυτό, ή κοινωνία μας θά αποκτήσει τήν συνοχή πού έχασε, δέν υπάρχουν νέοι άνώριμοι και παράξενοι ήλικιωμένοι άλλα όλοι πλάσματα του ίδιου Θεού, όπου ό ένας θά άγαπάει τον άλλο, ό ένας θά νοιάζεται τον άλλο, και δέν θά υπάρχουν κραυγές άγωνίας πού άπλά δέν τίς ακούει κανείς, άλλα θά υπάρχουν άνθρωποι πού θά ζούν πνευματικά, θά άνησυχούν δημιουργικά και ή κοινωνία μας, θά μετατραπεί σέ μία Θεία Κοινωνία πού λαμβάνουμε και θά δίδουμε Μαρτυρία Χριστού.

Ὀμιλία τὴν 17ῃ Μαρτίου 2015 στὴν Ἀρεόπολη Μάνης κατὰ τὴν 194ῃ ἐπέτειο τῆς ἀνακήρυξης στῆς Ἑπανάστασης τοῦ 1821 ἀπὸ τὸν Πετρόμπεη Μαγρομιχάλη

Ἰωάννης Γ. Μελεδάκης, Εἰδικὸς Παθολόγος,
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Πανοσιολογιώτατε
Σεβαστοὶ Πατέρες
Κύριε Ὑπουργέ Ἐθνικῆς Ἄμυνας
Κύριοι Βουλευτές
Κύριε Περιφερειάρχη
Κύριοι Δήμαρχοι
Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνόπλων Δυνά-
μεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας
Κύριοι Ἐκπρόσωποι Ὑπουργείων καὶ
Ἀρχῶν
Κύριοι Πρόεδροι Συλλόγων καὶ Ἐνώσεων
Ἀγαπητοὶ Μανιάτες
Ἀγαπητοὶ Κρήτες Συμπατριῶτες
Ἀγαπητοὶ Συγχωριανοὶ Κρήτες Ἀσηγ-
νωῖτες
Κυρίες καὶ Κύριοι
Εὐγενικέ Μαθητόκοσμε τῆς Μάνης

Εὐχαριστῶ τὸν κύριο Πέτρο Ἀνδρεάκο
Δήμαρχο τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης πού μέ
ἐπέλεξε ὡς τὸν κύριο ὀμιλητὴ τῆς σημε-
ρινῆς ἐπετείου. Ὑψιστὴ τιμὴ γιὰ μένα καὶ
γιὰ τὴν Ἀσὴ-Γωνιά, τὴν μικρὴ ἀδελφὴ πό-
λιτεία ἐκεῖ στό νησί τοῦ Νότου καὶ τὰ Ὅρη
τὰ Λευκά.

Καὶ ἐγὼ, ταπεινὸς ὀμιλητὴς, στὸν ἱερό
τοῦτο χωρὸ, βάζω στὴν δούλεψή μου γρα-
φές καὶ φαντασία γιὰ νὰ δῶ πὼς φθάσα-
με σ' αὐτὴν τὴν πλατεία καὶ τί συνέβη σ'

αὐτὴν τὴν πλατεία πρὶν ἀπὸ 194 χρόνια.

Εἴμαστε στά 1750 κι ἡ σκλαβιά καλά
κρατεῖ. Πᾶνε τρακόσια χρόνια ἀπὸ τὴν
μαύρη ἐκείνη μέρα πού ὁ κατακτητὴς
Τουρκοκὸς γονάτισε τὸ ἔθνος μας καὶ τὸ
ἔκανε δικό του μέ τὴ βία τὸ σίδηρο καὶ τὴ
φωτιά. Κατάσταση μόνιμη, τραγικὴ καὶ μὴ
ἀναστρέψιμη. Κι ἔρχεται τὸ 1770 καὶ ἡ κα-
τάσταση γίνεται τραγικότερη. Ἐνα κίνημα
τῶν Ἑλλήνων, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα στὴ
σειρά, μέ ὑποκίνηση τῶν Ρώσων ἔφερε
τὴν μεγάλη πίκρα μὰ ἔγινε μάθημα σπου-
δαῖο καὶ δίδαγμα σοφὸ. Ἡ μικρὴ Ρώσικη
ἀρμάδα ὑπὸ τοὺς ἀξιωματικούς Ὀρλώφ
ἔφθασε στὴ Μάνη. Ἦρθε ἡ ὥρα φώναζαν
οἱ Ἕλληνες, ἦρθαν οἱ Ρῶσοι, ξεσηκωθεῖτε.
Καὶ ξεσηκώθηκε ἡ Κρήτη, ἡ Μάνη, ὁ Μω-
ριάς, ἡ Ρούμελη. Μὰ μόλις πλημμύρισε
Ἀγαρηνοὺς ὁ τόπος σκιαχτήκε ὁ Μόσκο-
βος παράτησε τοὺς ἐξεγερμένους καὶ γύ-
ρισε στὴ ἀφέντρα τὴν Τσαρίνα πού γιὰ
δικό της συμφέρον ἔκανε ὅλο αὐτὴ τὴν
ταραχὴ. Κι ὁ Τουρκοκὸς βέβαια δέν ἄφησε
τὴν εὐκαιρία νὰ πάει χαμένη.

Παντοῦ ἐρήμωση, καταστροφές, ἐρεί-
πια, θάνατος.

Κι ἔρχεται το 1814 κι ἡ κατάσταση
ἀλλάζει. Κι ἀλλάζει ἡ κατάσταση γιὰτί σ'
ἕνα φτωχόσπιτο στὴν Ὀδησσὸ τῆς Ρω-

σίας συναντήθηκαν τρεις ταπεινοί κι ἄσημοι ἔμποροι καί ὀρκίστηκαν νά χαλάσουν τήν Ὄθωμανική Αὐτοκρατορία. Δέν εἶχαν μήτε χρήματα, μήτε στρατό, μήτε γνωριμίες μήτε ἴσως αὐτό πού οἱ φρόνιμοι λένε φρονιμάδα, μήτε ἴσως αὐτό πού οἱ μυαλωμένοι λένε λογική. Ἔνα μόνο εἶχαν. Ψυχή. Ἦταν ὁ Νικόλαος Σκουφᾶς ἀπό τήν Ἄρτα, ἦταν ὁ Ἀθανάσιος Τσακάλωφ ἀπό τά Γιάννενα, ἦταν ὁ Ἐμμανουήλ Ξάνθος ἀπό τήν Πάτμο κι ἦταν ἡ 14 Σεπτεμβρίου 1814, μέρα πού ιδρύθηκε ἡ Φιλική Ἐταιρεία καί ξεκίνησε ἡ ἱστορική πορεία τοῦ Γένους πρὸς τήν ἐλευθερία καί τήν λύτρωση.

Ἡ Φιλική Ἐταιρεία ἀπέκτησε χιλιάδες μέλη καί ὀργάνωσε τήν ἐθνική πάλη σέ στέρεες βάσεις ἐνῶ στό πρόσωπο τοῦ Ἀλέξανδρου Ὑψηλάντη βρῆκε καί τόν ἀρχηγό πού ἐναγωνίως ἀναζητοῦσε μετά καί τήν ἄρνηση τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας νά ἀποδεχθεῖ τήν ἀρχηγία.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ὑπασπιστής τοῦ Τσάρου Ἀλέξανδρου τοῦ Α΄, ὀρκίστηκε, πῆρε συνθηματικό καί κωδικό, παραιτήθηκε ἀπό τήν θέση του κι ἔστησε τό στρατηγεῖο του στήν νότια Ρωσία γιά νά ὀργανώσει τήν ἐπανάσταση. Σέ μεγάλη σύσκεψη Ὑψηλάντη καί φιλικῶν τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1820 στήν Ὀδησό κρίθηκε πώς οἱ ἐτοιμασίες ἔχουν προχωρήσει καί πώς ἄλλη ἀναμονή δέν χωρεῖ. Ἡ τελική ἀπόφαση ἦταν πώς ὁ Ὑψηλάντης ἔπρεπε νά πάει στήν Μάνη κι ἀπό κεῖ ν' ἀρχίσει ἡ Ἐπανάσταση.

Διαδόσεις πού κυκλοφόρησαν ὅτι οἱ κινήσεις τούς προδοθήκαν ἀνάγκασαν τόν Ὑψηλάντη ν' ἀρχίσει ἀμέσως τήν Ἐπανάσταση ἀπό τίς Παραδουνάβιες Ἡγεμονίες τῆς Μολδαβίας καί τῆς Βλαχίας.

Ἔτσι, τόν Φλεβάρη τοῦ 1821 ὁ Ὑψηλά-

ντης ἀπό τήν Ρωσία πέρασε τόν Προῦθο ποταμό κηρύσσοντας τόν ξεσηκωμό τῶν ραγιάδων.

Ἡ Ρωσία ἀποκήρυξε κίνημα καί ἀρχηγό, οἱ ντόπιοι δέν ἀνταποκρίθηκαν καί οἱ Τούρκικες στρατιές πέρασαν τόν Δούναβη καί μέσα σέ ὀχλοβοή κι ἀντάρα καί θάνατο σάρωσαν τά πάντα. Οἱ ἡρωισμοί τῶν Ἑλλήνων δέν στάθηκαν ἱκανοί νά κρατήσουν τόν Τούρκικο χεῖμαρρο καί οἱ θυσίες τῶν Εὐρωπαίων Ἑλλήνων φοιτητῶν τοῦ Ἱεροῦ λόχου στό Δραγατσάνι στίς 6 καί 7 Ἰουνίου 1821 ἔμειναν νά μᾶς θυμίζουν τό χρέος μας στούς αἰῶνες.

Λαμπρή καί ἄτυχη σελίδα τῆς Ἐπανάστασης στό Βορρά, μά ἔγινε ἄξιος ἀντιπερισπασμός γιά τόν Ἑλληνικό Νότο.

Γιατί στό Νότο τά πράγματα ἐξελίχτηκαν διαφορετικά, πῆραν ἄλλη τροπή κι ἄλλο δρόμο ἀκολούθησαν καί σ' αὐτό ἔπαιξαν καθοριστικό ρόλο τρεῖς παράγοντες. Ἡ Μάνη, οἱ Μανιάτες καί ὁ Μπέης τῆς Μάνης.

Κι ἔπαιξε καθοριστικό ρόλο ἡ Μάνη, γιατί ἡ Μάνη εἶναι τόπος ξεχωριστός, εἶναι τραχιά καί κακοτράχαλη γῆ ἡ Μανιάτικη γῆ. Παντοῦ βουνά, κατσάβραχα, νεροσερμές, χαράδρες, ἀπόκρημνες ἀκτές, φαράγγια. Τόπος ὀλιγόκαρπος, ἀνυδρος, φτενή ἡ γῆς, λίγο τό χῶμα γεμάτο καυγάδες ἀπό τούς ἀσπαλάθους, τὰ ρίκια καί τ' ἀγριολούλουδα πού τό διεκδικοῦν καί τσακώνονται ποιός θά τό πρωτοπάρει τοῦτο τό λιγοστό χῶμα. Μά ὅλα αὐτά τά βουνά καί ἡ φτενή γῆς εἶναι καταδεχτικά, ἀγαποῦν τόν ἄνθρωπο, ἐπιद्रοῦν στό σῶμα καί στόν ψυχισμό του καί τόν κρατοῦν μαζί τους. Ἔτσι, τοῦτο τό σκληρό τοπίο μέ τήν θάλασσα μπροστά καί τόν γίγαντα Ταῦγετο πίσω του δημιούργησε μία ἰδιαίτερη φυλή, μία ράτσα ξεχωριστή,

τήν Μανιάτικη ράτσα. Ράτσα μέ ανθρώπους τραχείς, μαχητικούς, εὐγενικούς, ἔραστές τῆς Ἐλευθερίας καί ἀνεξαρτησίας. Ράτσα πού κράτησε ἔξω ἀπό τήν ζορική καί ἀβόλευτη Μανιάτικη γῆ τό φέσι τοῦ κατακτητῆ. Σ' αὐτόν τόν βραχότοπο ὁ Τοῦρκος δέν μπόρεσε νά ριζοπιάσει καί νά μείνει μόνιμα. Ἔτσι, ἡ Μάνη ἀπέκτησε τό ζηλευτό καί τιμητικό προσωνύμιο νά τήν συνοδεύει ἔσαεῖ. Ἔγινε ἡ Ἀδούλωτη Μανη.

Ἀλλά καί ἡ ἡγεσία τῆς Μάνης ἔπαιξε καθοριστικό ρόλο στά γεγονότα. Μετά τό 1770 καί τά Ὀρλωφικά, οἱ τοῦρκοι ἀνακήρυξαν τήν Μάνη ἡμιανεξάρτητη φόρου ὑποτελῆ Ἡγεμονία στόν Σουλτάνο μέ δικό της διοικητή πού τόν ὀνόμαζαν Μπέη. Καί εἶπαν οἱ Τοῦρκοι. Δέν μποροῦμε νά τοὺς παλεύουμε ἐμεῖς σέ τοῦτο τόν ξερότοπο τοὺς Μανιάτες. Ἄς τοὺς παλεύει ὁ Μπέης. Νά μᾶς δίνει ὁ Μπέης τόν χρονιαρικό φόρο, νά ἔχουμε ἥσυχο τό κεφάλι μας ἐμεῖς, νά ἔχουν ἥσυχο τό κεφάλι τους καί κείνοι. Ποῦ νά τό ἔξεραν πώς τοῦτο τό Μανιάτικο Μπεηλίκι θά γινόταν ὁ ἀργαλειός πού θά ὕφανε τό σάβανο τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἔτσι, λόγω θέσης, ἔκτασης, κατοίκων, ἡγεσίας καί ἀπουσίας Ὀθωμανῶν, ἡ Μάνη ἦταν ἰδανική γιά μαζικό ξεσηκωμό καί ἡ μοναδική καί ἀξιόλογη περιοχὴ γιά νά ξεκινήσει ἡ Ἐπανάσταση, γιατί μποροῦσε νά λειτουργήσει σάν καταφύγιο καί ὀρηκτήριο, κρυψώνα καί μετερίζι κι ἀπέραντο κάστρο χωρίς τείχη. Αὐτά ὅλα τά γνώριζαν οἱ Φιλικοί καί γι' αὐτό ἤθελαν νά μῆσουν τόν Πέτρο Μαυρομιχάλη πού ἀπό τό 1814 εἶχε διορισθεῖ Μπέης κι ἦταν ἄρχοντας καί ἡγεμόνας τῆς Μάνης καί διέθετε κύρος πολύ καί ἐνόπλους πολλούς. Πράγματι ὁ Πετρόμπεης τό 1818 μῆθηκε στήν Φιλι-

κή Ἐταιρεία καί ἔδωσε τόν ὄρκο τῶν Φιλικῶν πού τόν δέσμευε διά βίου. Ὑπῆρχε ἔτσι ὁ κατάλληλος ἡγέτης στόν κατάλληλο τόπο τήν κατάλληλη ὥρα.

Οἱ Φιλικοί ἤξεραν καλά πώς ἡ καρδιά τῶν μαχητικῶν δυνάμεων τοῦ Μωριά βρισκόταν στήν Μάνη, μά γιά νά ἔναι ἀποτελεσματικές θά ἔπρεπε νά ἔναι ἐνωμένες θά ἔπρεπε δηλαδή μακριά ἀπό μίση, ἔριδες, ἐγωισμούς καί ἀντιπαλότητες νά ἐνωθοῦν οἱ μεγάλες Μανιάτικες Οἰκογένειες. Πράγμα καθόλου εὐκόλο. Γι' αὐτό καί οἱ Φιλικοί τέλος τοῦ 1818 ἔστειλαν γιά νά μονιάσει τίς Μανιάτικες οἰκογένειες, τόν Χριστόφορο Περαιβό, ὑψηλόβαθμο στέλεχος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας πού τά κατάφερε, μά χρειάστηκε πολύ ἰδροκόπημα καί ἕνα χρόνο πολιτικῆς.

Ἔτσι, τήν 1η Ὀκτωβρίου 1819 στίς Κιτριές καί στό σπίτι τοῦ Πετρόμπεη, οἱ Ἀρχηγοί τῶν τριῶν μεγάλων οἰκογενειῶν τῆς Μάνης, Μαυρομιχαλαῖοι, Τρουπάκηδες καί Γρηγοράκηδες συναντήθηκαν, συμφιλιώθηκαν καί ἀποφάσισαν ἐνωμένοι «νά πράξουν τό πᾶν διά τό ἔθνος ὅταν διταχθοῦν». Ὀρκίστηκαν κι ἔφτιαξαν τέσσερα γράμματα. Ἀπό ἕνα πῆρε ὁ ἀρχηγός τῶν τριῶν μεγάλων οἰκογενειῶν καί τό τέταρτο ὁ Περαιβός, γιά νά τό μεταφέρει στίς κεφαλές τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας μέ μνημένο τόν Πετρόμπεη, μέ μονιασμένους τοὺς Μανιάτες, μέ Ἀρχηγό τόν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη καί μέ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας δεκάδες χιλιάδες σ' ὅλη τήν χώρα μῆκε ἡ εὐλογημένη πρωτοχρονιά τοῦ 1821.

Πρωτοχρονιά πού ἔδειχνε πώς δέν ἐρχόταν μοναχή, μά ἔφερνε μαζί της ἀκριβό μουσαφίρη. Σημάδια καί κουβέντες καί μισόλογα κινήσεις πώς ὁ λυτρωμός φθάνει. Νισάφι πιά.

immkka.gr

Επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθωνίας & Αποκορώνου

ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐπιμέλεια: Εὐστράτιος Χατζηδάκης, Θεολόγος

Οἱ Ἀκολουθίες
τῶν Χαιρετισμῶν
πρὸς τὴν Ὑπεραγία
Θεοτόκο στὴν Ἱερά
Μητρόπολη Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου

Ἡ ἀκολουθία τῆς Α' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τελέστηκε τὴν Παρασκευὴ 27 Φεβρουαρίου στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Β' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τελέστηκε τὴν Παρασκευὴ 06 Μαρτίου 2015. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας προηξήρχε στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου στό Κατωχώρι.

Ταυτόχρονα, στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου στὴν Γεωγιούπολη προηξήρχε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης.

Στόν Ἱερό Ναό Εισοδίων τῆς Θεοτόκου στήν Ἐνορία Κουρνά, στόν Ἀποκόρωνα, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός ἀνέγνωσε τούς Γ΄ Χαιρετισμούς τήν Παρασκευή 13 Μαρτίου, συμπροσευχομένων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη,

τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου Πρωτ. Γεωργίου Φωτάκη, τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη, τοῦ διακόνου π. Δημητρίου Δερμιτζάκη καί πλήθους προσκυνητῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τήν Παρασκευή 20 Μαρτίου χοροστάτησε τῆς Ἀκολουθίας τῆς Δ΄ στάσεως στόν Ἱερό Ναό Ἁγίων Κων/νου καί Ἐλένης στήν Ἐνορία Ἀγνίας, συμπροσευχομένου τοῦ Πανασιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη.

Στή συνέχεια, ο Μητροπολίτης μας μετέβη στον Ίερό Ναό Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος στὸν Παζινὸ Ἀκρωτηρίου γιὰ νὰ τελέσει καί ἐκεῖ τὴν Δ΄ Στάση Χαιρετισμῶν στὴν καθιερωμένη σύναξη τῶν δικαστικῶν συμπροσευχουμένων τοῦ οἰκείου ἐφημερίου καὶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Β΄ Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Ἀμφιλοχίου Παπαγιαννάκη, τοῦ διακόνου π. Δημητρίου Δερμιτζάκη, παρουσία τοῦ Δημάρχου Χανίων κ. Ἀναστασίου Βάμβουκα καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χανίων.

Μέ τὴ δέουσα λαμπρότητα καὶ κατά-
 νυξη τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκα-
 θίστου Ὑμνου στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ
 Χανίων τὴν Παρασκευὴ 27 Μαρτίου
 2015 χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτά-
 του Μητροπολίτου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.
 Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀκολουθίας ἀπονεμή-
 θηκε τὸ ὄφιοιο τοῦ Ἀρχοντος Ὑμνωδοῦ
 τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
 στὸν μουσικολογιώτατο πρωτοψάλτη κ.
 Κων/νο Στεφανᾶκη.

Οι Ἀκολουθίες τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου στήν Μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου

Τό Μέγα Ἀπόδειπνο τελεῖται τό βράδυ τῆς Δευτέρας, Τρίτης, Πέμπτης στή διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί συνιστᾶ δέηση γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τῆς ἡμέρας καί τήν ἀσκανδάλιστη διέλευση τῆς νύχτας.

Σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα, ὅπως ἀρμόζει ἄλλωστε στό πνεῦμα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τελέστηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου τήν Δευτέρα 02 Μαρτίου ἀπό τόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Φανουρίου Κάτω Γαλατά, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, συμπροσευχουμένων Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας καί εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

Στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τελέστηκε τό Μέγα Ἀπόδειπνο τήν Τρίτη 3 Μαρτίου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί παρουσία ὄλων τῶν Κληρικῶν τῆς Β' Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας.

Στήν Ένορία Βαφέ Άποκορώνου τελέστηκε τήν Πέμπτη 12 Μαρτίου τό Μεγάλο Άπόδειπνο χοροστατούντος τού Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού, συμπροσευχουμένων πλήθους Κληρικῶν τῆς Δ' Άρχιερατικῆς Περιφέρειας τῆς Μητροπόλεώς μας καί εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Τήν Τρίτη 17 Μαρτίου τελέστηκε τό Μεγάλο Άπόδειπνο στήν Ε' Άρχιερατική Περιφέρεια τῆς Μητροπόλεώς μας στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος στόν Σκηνέ Κυδωνίας, χοροστατούντος τού Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού καί συμπροσευχουμένων τού Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνού Λιονάκη, τού Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε' Περιφέρειας

Πρωτ. Ἐμμανουήλ Χατζηδάκη, πλήθους ἱερέων καί σεβαστοῦ ἔκκλησιάσματος.

Στόν Ἱερό Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς στό Κοντομαρί Χανίων τελέστηκε τήν Πέμπτη 19 Μαρτίου τό Μεγάλο Ἀπόδειπνο χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχομένων ἱερέων τῆς ἕκτης Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας καί Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στή Χανιά

Τήν πρώτη Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία πανηγυρίζει τό θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἡ ὁποία καταπάτησε ὅλες τις αἱρέσεις καί στερεώθηκε γιά πάντα.

Μέ μεγαλοπρέπεια ἐορτάστηκε ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, 01 Μαρτίου 2015, στήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, στίς Κορακίες Ἀκρωτηρίου Χανίων ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυδωνίας κ.κ. Δαμασκηνοῦ συμπροσευχομένων ἱερέων, τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς μέ τήν Καθηγουμένη Ἀγαθαγγέλη Μοναχή καί τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Γέροντος Νίκωνος τοῦ Νεοσκητιώτη.

Ημέρες μνήμης στό Θέρισο... 110 χρόνια μετά

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τελέστηκε στό γραφικό έκκλησάκι πού εΐναι αφιερωμένο στην Παναγία, ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού. Στην συνέχεια, πραγματοποιήθηκε έπιμνημόσυνη δέηση στή μνήμη των ήρώων πού έπεσαν για τό έθνικό καλό και κατάθεση στεφάνων από την πολιτική και

στρατιωτική ήγεσία. Ακολούθησε ενός λεπτού σιγή και ή ανάκρουση του Έθνικού μας Ύμνου. Στό δεύτερο μέρος των έπετειακών έκδηλώσεων πραγματοποιήθηκαν χαιρετισμοί από τους οργανωτές, ριζίτικο τραγούδι από τον παραδοσιακό σύλλογο "Επανάσταση του Θέρισου 1905", όμιλία από τον Αντιπεριφερειάρχη χωροταξίας και περιβάλλοντος κ. Νικόλαο Καλογερό και έπίσκεψη στό Μουσείο του Θέρισου.

Η εορτή τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων στά Χανιά

Μεγαλοπρεπῶς εορτάστηκε ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό στήν περιοχή Νεροκούρου Χανίων.

Ἄνημερα τῆς εορτῆς, Δευτέρα 09 Μαρτίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τέλεσε τήν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων συμπροσευχουμένων πλήθους κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως μας καί εὐσεβῶν πιστῶν πού εὐλαβοῦνται τούς Ἁγίους καί προστρέχουν στή χάρη τους.

Τελετή παράδοσης παραλαβῆς Διοικητῶν Ναυστάθμου Κρήτης

Τήν Παρασκευή 13 Μαρτίου 2015 πραγματοποιήθηκε ἡ τελετή παράδοσης - παραλαβῆς τῶν διοικητῶν Ναυστάθμου Κρήτης προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχουμένων τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ.κ. Εὐγενίου, κληρικῶν καί ἐκπροσώπων τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς ἡγεσίας. Κατά τήν διάρκεια τῆς τελετῆς παράδοσης - παραλαβῆς Διοικητῶν Ναυστάθμου Κρήτης, ὁ Ὑποναύαρχος Δημοσθένης Χέλμης ΠΝ παρέδωσε καθήκοντα Διοικητοῦ στόν Ἀρχιπλοίαρχο Παναγιώτη Χατζάκη ΠΝ.

Γ΄ Κυριακή Νηστειῶν “ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ” στήν Ἱερά Μητρόπολή μας

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα καί θρησκευτική μεγαλοπρέπεια ἐορτάσθηκε ἡ Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στίς 15 Μαρτίου, στήν Ἑνορία Βαρυπέτρου, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός συμπροσευ-

χουμένων ἱερέων καί πλήθους εὐσεβῶν προσκυνητῶν πού παρακολούθησαν μέ θρησκευτική εὐλάβεια τήν περιφορά στό ἔσωτερικό τοῦ ναοῦ, τοῦ πανίερου συμβόλου τοῦ Χριστιανισμοῦ, προσκυνώντας στή συνέχεια τόν Τίμιο καί Ζωοποιό Σταυρό τοῦ Κυρίου μας μέ κατάνυξη.

Γιά τήν ἡμέρα τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὁμίλησε μέ τήν εὐχή τοῦ Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου μας, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Παῦλος Ντούρος, ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος. Τόνισε μεταξύ ἄλλων στό ἐπίκαιρο καί ζωτικό κήρυγμά του τήν δύναμη πού παρέχει ὁ Ζωοποιός Σταυρός τοῦ Κυρίου μας στόν Χριστιανό.

Ἐπίσκεψη τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος στήν Μητρόπολή μας

Τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας ἐπισκέφθηκε τὸ Σάββατο 21 Μαρτίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ.κ. Χρυσόστομος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλο τοῦ Ἀρχιμ. Νικόδημο Εὐσταθίου.

Βιβλιοπωλεῖο «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Ἱεῤῃς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Τὸ βιβλιοπωλεῖο “ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ” τῆς Ἱεῤῃς Μητροπόλεώς μας, βρίσκεται στὴν ὁδὸ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, στὸ ἰσόγειο τῶν γραφείων τῆς Μητροπόλεως.

Σέ ἓνα ὄμορφο διαμορφωμένο χῶρο πού ἐπιμελεῖται ὁ ὑπεύθυνος βιβλιοπωλείου π. Ἰωάννης Μαλεφάκης μπορούμε νά βροῦμε ἀπὸ θυμιάματα, εἰκόνες, ἱερατικά σκεύη καὶ μία πλούσια συλλογὴ ἀπὸ ἐπιλεγμένα βιβλία Πατέρων καὶ συγγραφέων πού πραγματεύονται τὴν ὀρθόδοξη Μαρτυρία.

Τὸ βιβλιοπωλεῖο εἶναι ἀνοιχτό καθημερινά καὶ λειτουργεῖ ὥρες καταστημάτων.

Τηλέφωνο Ἐπικοινωνίας: 28210-27819

Μνημόσυνο Βενιζέλων στον Προφήτη Ηλία

Στόν Ἱερό Ναό τοῦ Προφήτου Ἡλίου τελέστηκε τήν Κυριακή 22 Μαρτίου Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱε-

ρουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, τελώντας στή συνέχεια τό μνημόσυνο τοῦ Ἐλευθερίου καί Σοφοκλέους Βενιζέλου. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, τελέστηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση στούς Τάφους τῶν Βενιζέλων προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισιάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου καί συμπροσευχόμενου τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, παρουσία ἐκπροσώπων τῆς στρατιωτικῆς, πολιτικῆς καί πολιτειακῆς ἐξουσίας. Τήν κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ὁ Ὑπουργός Οἰκονομίας Ὑποδομῶν καί Ναυτιλίας κ. Γεώργιος Σταθάκης, τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων ἤ Βουλευτῆς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ κ. Βάγια Βαγιωνάκη, τούς Ἀνεξάρτητους Ἑλληνες ὁ Ὑφυπουργός Ἐπικρατείας κ. Τέρενς Κουίκ, ἐνώ τήν Νέα Δημοκρατία ὁ Βουλευτῆς Ἐπικρατείας κ. Θεόδωρος Φορτσάκης. Στή συνέχεια, πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων, τήρηση ἑνός λεπτοῦ σιγῆς καί ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὑμνου. Κατόπιν, ἀκολούθησαν ὁμιλίες ἀπό τόν Ἀντιπεριφερειάρχη Χανίων κ. Απόστολο Βουλγαράκη, τόν Δήμαρχο Χανίων κ. Ἀναστάσιο Βάμβουκα, τόν Πρόεδρο

τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» κ. Νικόλαο Παπαδάκη καί τόν Δήμαρχο Ἡρακλείου κ. Βασίλειο Λαμπρινό, ὁ ὁποῖος ἦταν καί ὁ κεντρικός ὁμιλητής.

Η έορτή του ἑυαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τῆς 25ης Μαρτίου στή Χανιά

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα καί ἐπισημότητα ἐορτάστηκε ἡ Θεομητορική ἐορτή τοῦ ἑυαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στήν Ἱερά Μητρόπολή μας στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό τῆς ἑυαγγελιστρίας Χανίων.

Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς, Τρίτη 24 Μαρτίου, τελέστηκε ὁ μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη.

Μεγαλειώδης ἐπετειακή ἐκδήλωση γιά τήν 25η Μαρτίου πραγματοποιήθηκε ἐπίσης τήν παραμονή τοῦ ἑυαγγελισμοῦ στό Πνευματικό Κέντρο Χανίων μέ τή συμμετοχή τῆς χορωδίας Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεώς μας, τῆς παιδικῆς καί μεικτῆς χορωδίας τῆς Μητροπόλεώς μας καί τῆς μπάντας τῆς

ΣΜΣ/5ης Ταξιαρχείας Π.Ζ. Τήν ἐκδήλωση πλαισίωσε ἡ ὁμιλία τοῦ διακόνου π. Δημητρίου Δερμιτζάκη, ὁμιλία ἀπὸ ἐκπρόσωπο ἀξιωματικό τῆς 5ης Ταξιαρχείας Π.Ζ. καθώς καί ἓνα ὑπέροχο ντοκιμαντέρ ἀπὸ τήν κινηματογραφική ομάδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα, Τετάρτη 25 Μαρτίου, τελέστηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Στὴ συνέχεια, τελέστηκε Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Άκολούθησε έπιμνημόσυνη δέηση στο ήρωο πεσσόντων

Σειρά είχε ή καθιερωμένη παρέλαση

Κλείσιμο εκατονταετηρίδας από τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ.Μ. Ἁγίων Κων/νου καί Ἑλένης καί ἀπονομή ὀφφικίου

Τὰ ἑκατό χρόνια ἐόρτασε τήν Κυριακή 29 Μαρτίου ὁ Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Κων/νου καί Ἑλένης ἀπό τὰ ἐγκαίνια του, τήν 1η Ἀπριλίου τοῦ 1915 ἐπί Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κυροῦ Ἀγαθαγγέλου Νινολάκη. Μὲ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ συμπροσευχομένων ἱερέων καί πλήθους κόσμου, καθὼς καί Ἀρχιερατικό μνημόσυνο ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καί ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κτητόρων καί ἀνακαινιστῶν τοῦ ναοῦ. Μετά τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, τελέστηκε ἡ ἀπόνομή του ὀφφικίου, μὲ ἐντολή τῆς Α.Θ.Π. καί Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, στὸν Μουσικολογιάτατο πρωτοψάλτη τῆς ἐνορίας κ. Ἀντώνιο Πεζανάκη, σε Ἄρχοντα Μαῖστωρα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἁγιασμός στό Παζάρι Ἀγάπης καί Φιλανθρωπίας τῆς Μητροπόλεως μας

Παρουσία πλήθους κόσμου τελέστηκε τήν Δευτέρα 30 Μαρτίου ὁ Ἁγιασμός γιὰ τήν ἔναρξη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Πασχαλινοῦ Παζαριοῦ Ἀγάπης τῆς Μητροπόλεως μας.

Τὸν Ἁγιασμό τέλεσε ὁ Πανοσιολογιάτατος Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Παπαγιαννάκης, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιάτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης μετέφερε τίς εὐχές καί

τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας.

Ὁ Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνός σέ τηλεδιάσκεψη μέ μαθητές

Μέ τή βοήθεια τῶν νέων τεχνολογιῶν, οἱ μαθητές τῆς ΣΤ' Τάξης τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ναυστάθμου Κρήτης ἤρθαν σέ μία ἐπικοινωνητική τηλεδιάσκεψη μέ τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, θέτοντάς του ἐρωτήσεις καί ἀναζητώντας ἀπαντήσεις

σέ διάφορα θέματα ἐπίκαιρα καί μή.

Τήν τηλεδιάσκεψη αὐτή ὀργάνωσαν μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης σέ συνεργασία μέ τόν Στρατιωτικό Ἱερέα τοῦ Ναυστάθμου Κρήτης, Πρωτοπρεσβύτερο Ἀχιλλέα Σταυρουλάκη καί τήν ἐκπαιδευτικό τῆς ΣΤ' Τάξης, κ. Τέτα Κολτσάκη.

Στήν τηλεδιάσκεψη παρευρέθησαν ἐκ μέρους τοῦ Ναυστάθμου Κρήτης, ὁ Ἀντιπλοίαρχος κ. Γεώργιος Μπουρίτης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Διοικητοῦ, ὁ Ἀντιπλοίαρχος κ. Δημήτριος Μορελλάτος, Πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καθώς καί ὁ Διευθυντής τοῦ σχολείου κ. Ἀριστόκριτος Τομαζινάκης.

Οι βυζαντινές χορωδίες τῆς Μητροπόλεώς μας ἔμνησαν τό Θεῖο Δράμα

Μία ὑπέροχη κατασκευτική βραδιά μέ ὕμνους ἀπό τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα ἐκτυλίχθηκε τήν Παρασκευή 3 Ἀπριλίου στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Χανίων, μέ τήν συμμετοχή ὅλων τῶν βυζαντινῶν χορωδιῶν τῆς Μητροπόλεώς μας (Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς Μητροπόλεώς μας, Βυζαντινός Χορός Χανίων, Ὅσιος Νικόλαος ὁ Κυδωνιεύς, Στέφανος Μελωδῶν, Γεώργιος ὁ Κρής). Ἡ ἐκδήλωση ἐγίνε μέ πρωτοβουλία τοῦ συνδέσμου ἱεροψαλτῶν "Γεώργιος ὁ Κρής" καί τό ἀποτέλεσμα ἦταν ἐκπληκτικό. Τήν ἐκδήλωση παρακολούθησαν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας καί ἑκατοντάδες κόσμου πού γέμισε ἀσφυκτικά τόν μεγαλόπρεπο Ἱερό Ναό!

Μουσική Φιλανθρωπική συναυλία στήν Ευαγγελίστρια Χαλέπας μέ τόν Λουδοβίκο τῶν Ἀνωγείων

Φιλανθρωπική συναυλία πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 4 Ἀπριλίου στόν Ἱερό Ναό Ευαγγελιστρίας Χανίων μέ τά συγκινητικά καί μελαγχολικά μοιρολόγια πού ἐρμήνευσε μέ τόν ιδιαίτερό του τρόπο ὁ γνωστός κρητικός καλλιτέχνης Λουδοβίκος τῶν Ἀνωγείων κάνοντας μία εἰσαγωγή στό πένθημο κλίμα τῆς Μ. Ἑβδομάδος πού θά ἀκολουθήσει.

Τόν λαϊκό θρῆνο μέσα ἀπό τά μοιρολόγια τῶν γυναικῶν τῆς Κρήτης παρουσίασε ὁ Λουδοβίκος τῶν Ἀνωγείων καί οἱ συνεργάτες του μέ τή συνοδεία μαντολίνου μέ τίτλο "πού πᾶς μέ τέτοιαν ἄνοιξη καλέ μου".

Τό παρόν στή μουσική ἐκδήλωση ἔδωσαν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ οἰκεῖος ἐφημέριος π. Βασίλειος Γκάτσης, ὁ Δήμαρχος Χανίων κ. Ἀναστάσιος Βάμβουκας, ἡ Ἀντιδήμαρχος Πολιτισμοῦ κ. Βαρβάρα Περάκη καί πλῆθος κόσμου πού πλημμύρισε μέ τήν παρουσία καί τό χειροκρότημά του, τόν Ἱερό Ναό.

Η Προετοιμασία τῶν Βαγιῶν

Κυριακή τῶν Βαΐων στήν Μητρόπολή μας

Μέ τήν δέουσα μεγαλοπρέπεια, ὅπως ταιριάζει στήν χαρμόσυνη ἡμέρα θριαμβευτικῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στά Ἱεροσόλυμα τελέστηκε τήν Κυριακή 05 Ἀπριλίου ἡ Θεία Λειτουργία καί ἡ καθιερωμένη τελετή τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων στό βασιλοπούμιστο Ἱερό Ναό Τιμίου Σταυροῦ στόν Ἀλικιανό Χανίων ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης τέλεσε στήν Ἐνορία Στερνῶν τήν Θεία Λειτουργία μαζί μέ τόν οἰκεῖο ἐφημέριο π. Ἰωάννη Τσαπάκο.

Η΄ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὴν Μητρόπολή μας

Σέ κλίμα κατάνυξης τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, τὴν Κυριακή 05 Ἀπριλίου, στὸν Καθεδρικό Ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχουμένων τοῦ Πανοσιολογιοτάτου Πρωτοσυγγέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τοῦ οἰκείου ἑφημερίου Πρωτ. Στυλιανοῦ Θεοδωρογλάκη, τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη, τῶν δικόνων π. Δημητρίου Δερμιτζάκη καί π. Εὐαγγέλου Γενάρη καί πλήθους προσκυνητῶν.

Η΄ Ἀκολουθία τῶν Ἀχράντων Παθῶν στὴν Μητρόπολή μας

Σέ συγκινησιακό κλίμα κατάνυξης τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀχράντων Παθῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναό τῆς Μητροπόλεώς μας τὴν Μεγάλη Πέμπτη 09 Ἀπριλίου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Η΄ Μεγάλη Παρασκευή στην ΄Ιερά Μητρόπολή μας

Σέ κλίμα συγκίνησης, μέ τίς καμπάνες πένθιμα νά κτυποῦν καί τίς σημαίες μεσίστι-
ες νά κυματίζουν στόν συννεφιασμένο οὐρανό τῶν Χανίων, τελέστηκαν τήν Μεγάλη
Παρασκευή 10 Ἀπριλίου 2015 οἱ ΄Ιερές Ἀκολουθίες τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, ὁ Ἐσπερινός
τῆς Ἀποκαθλώσεως καί ἡ κορύφωση τοῦ Θείου δράματος μέ τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπι-
ταφίου Θρήνου καί τή περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου στήν Μητρόπολή μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός τέλεσε νωρίς τό ἀπόγευμα
τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου στό Νοσοκομειακό Ναό τοῦ Ἁγ. Γεωργίου στίς
Μουρνιές.

Τήν ἴδια ὥρα, στό Γηροκομεῖο Χανίων τέλεσε γιά τούς ἀνθρώπους τήν τρίτης ἡλι-
κίας τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός
μας, Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης

Τό έσπέρας, ό Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στόν Ίερό Μητροπολιτικό Ναό τών Εισοδίων τής Θεοτόκου παρουσία έκπροσώπων τής πολιτικής καί στρατιωτικής έξουσίας τής πόλεως.

Λαμπρότατη Άνάσταση στην Μητρόπολή μας

Με κάθε έπισημότητα έφτασε τό Μεγάλο Σάββατο 11 Απριλίου τό Άγιο Φῶς στην Ίερά Μητρόπολή μας. Τό Άγιο Φῶς συνόδευε ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Άμφιλόχιος Παπαγιαννάκης καί έλαβε λαμπρής ύποδοχῆς παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λάμπης Συβρίτου καί Σφακιῶν κ.κ. Εἰρηναίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Άμφιλοχίου.

Στήν συνέχεια, ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μετέβη στόν Ίερό Καθεδρικό Ναό Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου συνοδεία αστυνομίας γιά νά τελέσει τήν Άκολουθία τῆς Άναστάσεως, τόν Όρθρο καί τήν Άναστάσιμη Θεία Λειτουργία. Πρίν τήν Άκολουθία τῆς Άναστάσεως, ό Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Άρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης μοίρασε Άναστάσιμες λαμπάδες έκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ. Σέ εἰδική εξέδρα ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας έψαλε τό Χριστός Άνέστη, μέ τίς καμπάνες τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ νά κραδαίνουν χαρμόσυνα καί τό ἀναστάσιμο μήνυμα νά πλημμυρίζει όλο τόν κόσμο.

Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης στά Χανιά

Μέσα στό κλίμα τῆς Ἀναστάσιμης ἐλπίδας καί χαρᾶς τελέστηκε τήν Κυριακή 12 Ἀπριλίου στήν Ἱερά Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγκαρόλων ὁ Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ συνεπικουρούμενου πλήθους κληρικῶν, τῆς ἀδελφότητος τῆς Ἱεράς Μονῆς καί ἑκατοντάδων εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Στόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης πού τελέστηκε ἀνήμερα τοῦ Πάσχα, διαβάστηκε τό κατά Ἰωάννην Ἱερό Εὐαγγέλιο σέ ἔννεα γλῶσσες ἀνάμεσα σέ αὐτές μέ τή σειρά πού ἀναγνώστηκαν στήν Ἑλληνική ἀπό τόν ἴδιο τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, στήν Ὀμηρική ἀπό τόν Πανοσιολογίωτατο Ἀρχ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἀρχ. Ἀμφιλόχιο Παπαγιαννάκη, στήν Γαλλική ἀπό τόν Πανοσιολογίωτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἀρχ. Δαμασκηνό Λιονάκη, , στά Γερμανικά ἀπό τόν Πρωτ. Ἰωάννη Τσιτσιρίδη, στά Λατινικά ἀπό τόν Πρωτ. Μιχαήλ Μπακατσάκη, στά Ἰταλικά ἀπό τόν π. Ἐμμανουήλ Φραγκάκη, στά Σερβικά ἀπό τόν π. Ἐμμανουήλ Μπλανοῦσα, στά Ρουμάνικα ἀπό τόν π. Κων/νο Μπαντσίλα καί στά Ἀγγλικά ἀπό τόν π. Εὐάγγελο Μπακαρόζο.

Η ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ

Τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ τέλεσε τὴν παραμονή τῆς ἑορτῆς, Δευτέρα 13 Ἰουλίου 2015, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης στὸν ὁμώνυμο ἱερό ναό στὰ Περβόλια Χανίων.

Ἐκκλησιαστικά μελοποιήματα τοῦ Παύλου Βλαστοῦ

Μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε τὴν Δευτέρα 20 Ἀπριλίου στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἁγίου Χριστοφύρου Χανίων ἡ παρουσίαση τοῦ ψηφιακοῦ δίσκου “Ἐκκλησιαστικά Μελοποιήματα τοῦ Παύλου Βλαστοῦ”.

Ἡ ἐκδήλωση πού διοργάνωσαν ἡ Ἱερά Μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, τό Ἱστορικό Ἀρχεῖο Κρήτης καί ὁ Σύνδεσμος Ἱεροσαλτῶν Ν.Χανίων “Γεώργιος ὁ Κρης”, πλαισιώθηκε ἀρχικά ἀπό τόν χαιρετισμό τῶν διοργανωτῶν, ἐνῶ στή συνέχεια ἀκολούθησαν ὁμιλίες ἀπό τόν κ. Ἀριστείδη Μιχελουδάκη τελειόφοιτό της Νομικῆς καί πτυχιούχο Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στή ζωὴ τοῦ Παύλου Βλαστοῦ,

τόν κ. Έμμανουήλ Σουργιαδάκη Διδάκτωρ Μουσικολογίας - Πρωτοψάλτης, ό όποίος όμίλησε γιά τήν σχέση τοῦ Παύλου Βλαστοῦ μέ τήν ψαλτική τέχνη καί τήν κ. Εὔα Περ-
 πυράκη Φυσικό καί Γραμματέα τῆς Χορωδίας “ Παῦλος Βλαστός”, ἡ όποία ἀναφέρθη-
 κε στήν πορεία τῆς χορωδίας Παῦλος Βλαστός ἀπό τήν δημιουργία τῆς μέχρι σήμερα.

Συντονιστής τῆς ὑπέροχης βραδιᾶς ἦταν ό κ. Θεόδωρος Ρηγινιώτης Θεολόγος καί
 λαογραφικός σύμβουλος τῆς Χορωδίας Παῦλος Βλαστός.

Τήν ἐκδήλωση κόσμισαν μέ ὄμορφους ὕμνους πού ἀπέδωσαν ἀπό τόν ψηφιακό
 δίσκο ἡ Χορωδία Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Παῦλος Βλαστός καί ό Σύνδεσμος Ἱερο-
 ψαλτῶν Χανίων Γεώργιος ό Κρής.

Τέλος, ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός συνεχάρη τούς διορ-
 γανωτές, τούς συντελεστές τῆς ἐκδήλωσης γιά τήν ὑπέροχη αὐτήν παρουσίαση, κα-
 θώς εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρεθύμνου καί Αὐλοποτάμου κ.κ.
 Εὐγένιο πού παρευρέθηκε, τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Μητροπόλεώς μας
 Πρωτ. Γεώργιο Περᾶκη, τούς ἱερεῖς, τόν Ἀντιπεριφερειάρχη κ. Ἀπόστολο Βουλγαράκη
 καθώς καί ὄλο τόν κόσμο πού χειροκρότησε τήν ὑπέροχη αὐτή βραδιά.

Η εορτή του Ἁγίου Γεωργίου στὰ Χανιά

Μέ μεγαλοπρέπεια καί ἐκκλησιαστική ἐπισημότητα εορτάστηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στήν Ἱερά Μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.

Τετάρτη 22 Ἀπριλίου

Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στό ὁμώνυμο Ἱερό Ναό στό Ζουνάκι.

Στήν Ἱερά Μονή Ἁγ. Γεωργίου στό Καρύδι Ἀποκορώνου τέλεσε τήν Ἀκολουθία τοῦ μέγα πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης.

Πέμπτη 23 Ἀπριλίου

Τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς εορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στό Χορδάκι Ἀκρωτηρίου.

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στό στρατόπεδο τῆς V Μερραρχίας Κρητῶν, ὅπου προέστη τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας ἐπί τῆ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου προστάτου τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, συμπροσευχόμενου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου, παρουσία τῆς πολιτικῆς καί

στρατιωτικής ηγεσίας. Στη συνέχεια, οί δυό Ἀρχιερεῖς ξεναγήθηκαν στους χώρους τοῦ Στρατοπέδου καί ἐνημερώθηκαν γιά τά όπλικά συστήματα.

Στήν Ἀσή Γωνιά Ἀποκορώνου τιμήθηκε ό Ἅγιος Γεώργιος ό Γαλατάς, όπου όνομάζεται ἔτσι πρός τιμή τοῦ ἔθιμου πού ἀναβιώνει ἀπό γενεά σέ γενεά. Σύμφωνα μέ τό ἔθιμο, ἀπό τήν προηγούμενη νύχτα τῆς γιορτῆς τοῦ Ἁγίου ξεκινοῦν οί βοσκοί ἀπό τίς παρυφές τῶν Λευκῶν Ὁρέων καί όδηγοῦν ἕνα ἕνα τά κοπάδια τους στήν Ἀσή Γωνιά. Τό κοπάδι τοῦ κάθε μητάτου όδηγεῖται σέ ἕναν περιφραγμένο χώρο κοντά στήν ἐκκλησία. Στήν εἴσοδό του βρίσκονται οί ἄρμεκτάδες, αὐτοί οί όποιοί ἄρμέγουν τά ζῶα. Ὄταν τελειώσει τό ἄρμεγμα τοῦ κοπαδιοῦ, ό ιερέας, ἀφοῦ διαβάσει τήν εὐχή, εὐλογεῖ καί ραντίζει τά ζῶα μέ ἅγιασμό. Ἡ ἴδια διαδικασία συνεχίζεται στό ἐπόμενο κοπάδι. Τό γάλα πού ἔχει συγκεντρωθεῖ ἀπό τό ἄρμεγμα, ἀφοῦ βραστεῖ, μοιράζεται στους προσκυνητές πού ἔχουν ἔλθει ἀπό όλες τίς περιοχές τῆς Κρήτης. Περίπου πάνω ἀπό 30,000 ζῶα όδηγοῦνται στόν αὐλειό χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀναμένοντας τήν εὐλογία τοῦ π. Βασιλείου Χατζηδάκη. Τήν Θεία Λειτουργία τέλεσε φέτος ό Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης παρουσία τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς ἡγεσίας καί ἑκατοντάδων προσκυνητῶν ἐνώ τά αἰγοπρόβατα εὐλόγησε ό π. Βασίλειος δίνοντας ὡς εὐλογία σέ κάθε κτηνοτρόφο ἕνα λέρι.

Κατόπιν ἀκολούθησε ἡ λιτανεία στους δρόμους τῆς Ἀσή Γωνιάς ψέλνοντας ὅλοι μαζί Ἀναστάσιμους ὕμνους καθώς καί τό τροπάριο τοῦ Ἁγίου.

Ετά Χανιά ή Τίμια κάρα του Ἁγίου Παρθενίου

Μέ μεγαλοπρέπεια παρουσία του κλήρου καί ἑκατοντάδων πιστῶν ὑποδέχτηκαν τά Χανιά τήν Παρασκευή 24 Ἀπριλίου τήν κάρα του Ἁγίου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου, στόν Ἱερό Ναό του Ἁγίου Γεωργίου στό Νοσοκομεῖο Χανίων. Τό Ἱερό λείψανο ὑποδέχτηκε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός συνοδεία τῆς μπάντας του στρατοῦ συμπαραστατούμενος ὑπό του

Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας καί Προέδρου του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου του Νοσοκομειακοῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, του Ἱεροῦ Κλήρου, του Δημάρχου Χανίων κ. Ἀναστασίου Βάμβουκα, του Διοικητοῦ του Νοσοκομείου κ. Χαράλαμπου Δουλγεράκη, του Ὑποδιοικητοῦ του Νοσοκομείου κ. Ἰωάννου Μανούσακα, ἑκπροσώπων πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν καθώς καί ἑκατοντάδων πιστῶν.

Μετά τήν ὑποδοχή, ἀκολούθησε δοξολογική δέησις καί ὁ Σεβασμιώτατος κατά τήν προσλαλιά του ὁμίλησε περί του Ἁγίου Παρθενίου καί εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ.κ. Χρυσόστομο διά τήν εὐκαιρία τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀναγεννήσεως στέλνοντας στήν πόλη μας τήν κάρα του Ἁγίου Παρθενίου προστάτου τῶν καρκινοπαθῶν.

Ἐγκαίνια Ναοῦ ἀπό τόν Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνό!

Μέ κάθε μεγαλοπρέπεια τελέστηκαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου στό Νοσοκομεῖο Χανίων ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό τό Σάββατο 25 Ἀπριλίου 2015.

Στόν κατάμεστο ἀπό κόσμο Ἱερό Ναό ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε τήν σημαντικότητα τοῦ ἐγκαινιασμοῦ ἑνός νέου ναοῦ στήν Μητρόπολή μας, πού σέ συνδυασμό μέ τήν ἄφιξη τῆς κάρας τοῦ Ἁγίου Παρθενίου ἀποτελοῦν μεγάλη εὐλογία γιά τήν πόλη μας.

Η Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου στόν Ἱερό Νοσοκομειακό Ναό Χανίων

Τό Σάββατο 25 Ἀπριλίου τό ἀπόγευμα ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης τέλεσε τήν Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου μαζί μέ τόν Πρωτ. Νικόλαο Μαυροματάκη, τόν Πρεσβ. Κυριάκο Κουρνιδάκη, τόν Πρεσβ. Ἐμμανουήλ Φραγκάκη καί τόν Πρεσβ. Κων/νο Τσιχλιά στόν κατάμεστο ἀπό πλήθος κόσμου νοσοκομειακό ναό τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, πού ἦρθε νά προσκηνύσει καί τήν τίμια κάρα τοῦ προστάτου τῶν καρκινοπαθῶν Ἁγίου Παρθενίου, πού βρίσκεται γιά δευτέρα μέρα ὡς μεγάλη εὐλογία στήν Ἱερά Μητρόπολή μας.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ & ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Βοήθησε κι εσύ στό καθημερινό συσσίτιο

πού προσφέρει
ἡ Μητρόπολή μας

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ
28210 27807 & 28210 27823

